

לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה - משלי א' ב'
זה ספר

לקוטי אמרים

חלק ראשון

בו יצא מנח"ם לעבודת המלך מלכו ש"ע להודיע לבני האדם קושט אמרי אמת ובינה, להורותם הדרך ירכו בו והמעשה אשר יעשו לשמור ארחות חיים, לדבר עד לב בני דברים טובים ונחומים ולהלהיבם לאביהם שבשמים, מעשה רוקח התבוננות בעמקי החסידו אמרות מהורות, להאיר עיני השכל בפנים מסבירו ומאירות, אשר יצאו ממקור נאמן ברשפי אש אהבה עזה לדי ותורתו, וממעמקי רב משתוקק להדריך עם קדושו ביראת רוממותו וקדושתו, הוא ניהו ב"ק אד"מור הר"הג צ"סע קדש הקדשים, ראש ורב רבנים צדיקים ונבוגי לחשים, אור המאיר במדינות גלותנו בשפעת יפעת זו חכמתו, מרא דארעא קדישתא ומשם שואף וזרח בקרני שמש חסידתו ופרישתו, מרן ר' מנחם מענדל מוויטעפסק ז"ע, אה למושב לו בתור מ"מ בעה"ק טבריא טובב"א :

אפס קצה מחית נדפס זה כביר בספרי קדשו פרי הארץ, עץ פרי אשר הצמאים לדבר די בכל אפסי ארץ נהנין מהם עצה ותושיה לעבודת די, וגדול כבוד החיכור האחרון הנוכחי בכמות ואיכות לקשט הכלה כניי ככל קישושין דילה כתיקון המדות הנכוחות :

סדרו והגיהו אף הציב לו ציונים הרח"ח כו' ר' בנימין בן ר' ישראל שמעדרלער נ"י מתושבי סטאניסלאב יצ"ו יבא שכ"מה ויגע לכור מקחו של צדיק זכור לטוב :

הכתי"ק הוא קנין בספרי והקרכתיו על מזכח הדפוס, הק' אליעזר אלימלך הלוי איש הורוויטץ מדאלינא יצ"ו כלאא"ט הרח"ח כו' ר' משה סנחם נ"ע מטיידאן בטחו טארמאראש במדינת הגר תע"א :

נדפס ע"י ר' שלום צווערלינג בעיר הכירה
ד ע מ ב ע ר ג שנת תרע"א לפ"ק

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ז

בעהשית

הן זה רבות בשנים היו בצל קורת מ' משה חיים ע"ה מסארלנורא אשר הי' דר בעה"ק צפת תוכב"א ובידו כתבי קדוש אשר כתבם הה"ק מהר"ד ליעזר ספרא זל"ה. מפי מורו ורעו הה"צ הקדוש צ"ע מהר"ד מנחם מענדל מויזשעפסק זצק"ל מנוחתו בכור בעה"ק טבריא תוכב"א ולגודל חיבת הקדוש היו לי יגיעות הרבה להעתיק הכתבים הקדושים הנ"ל ברשות הרב ר' משה חיים הנ"ל בכדי להוציא כאור תעלומה ולא אסתייע מלתא כי ביני וביני ה"ה ר' משה חיים ז"ל שבק לן חיי והשתרלתי ברוב אונים ואמיץ כח וקנתי הכתבים ההם בכסף מלא. מאת אלמנת המנוח ובנם מהר"ד אכטר נ"י כפי השטר מכירה הנרפס מעליד בקיום חתימתם כבי דינא רבא דעיר הקדוש צפת תוכב"א. ועתה מסרתי הכתבים הקדושים ההם להאיש הנצב עמכם בזה הרבני המופלא הה"ח מהר"ד אליעזר אלימלך סג"ד איש הארזות טדאלינא בן הרב החסיד וכו' מהר"ד משה מנחם זל"ה ממדינת הגר בישוב מיראן בקנין כסף מלא לשלוח להאלמנה ויורשי המנוח הנ"ל לצמיתת עלמין ולמכירה עולמית לו ולזרעו אחריו. ועל ה"ד אליעזר אלימלך הנ"ל מושל הרבני להשתרל בכל התאמצות ועוז בסיוע רלעילא ותתא שיה' לו מוציא כסף להוצאות להעלות המאמרים הקדושים ההם על מזבח הדפוס; וע"ב מהראוי והנכון לכל אחינו בני ישראל להיות נספל לדבר מצוה זו ולתת לה"ד אליעזר אלימלך הנוכחי מעות קרימה בכל מקום בואו ולסעדו ולתמכו בכל מילי דמיטיב ומצתה קם זכות הדפסת הספר הקדוש הנוכחי ביד ה"ד אליעזר אלימלך הנ"ל לאחוזת עולם לו ולזרעו אחריו כי קנין כספו הוא והלילה וחלילה לשום אדם מישראל הן במדינה זו והן במדינה אחרת להרפיש הספר הקדוש הזה שנית הן במתכונתו והן שלא במתכונתו בלתי ידיעתו או באי בוחו בכדי שלא יה' ח"ו שלוחי מצוה נזקין ולא חשידי בני ישראל ליקום ולעבור בארור מסיג גבור רעהו ח"ו והשומע לדברינו אלה הנאמרים באמת יזנעם ותבוא עליו ברכת טוב. בה דברי הכותב והחותם יום ג' ל"א למנ"י דשנת בע"ת הקיץ לפ"ק פה ראזניאטוב וזכות המחבר הקדוש הנ"ל יעמוד לנו ולזרעינו ולכל ישראל שנתברך בכל משאלות לבנו לטובה ונצוה לביאת ג"צ כב"א.

בצלאל יהושע בהה"צ הקדוש יהואל מיכל זל"ה מוגלינא ;

בעהשית

העמק הסטור וזכרה הנשלה לאדמו"ר הס"ל נהזכ"ר בצרא"ל יהושע סליניא ונגלינא נח"ה אלמנה הנזכה נהזכ"ר נח"ה חיים ע"ה ובנה נח"ה אלטער נ"י וע"הסק לפה תוצ"א בקיום חתימת ידס לפני צי דינא רבא הוסיזים על מדין צנ"הסק לפה תוצ"א .

בן לראי מאתנו הח"מ ביד אדמו"ר הה"צ הקדוש וכו' בקש"ת מהר"ד בצלאל יהושע

שֵׁמֶר מְכִירָה

יהושע שליט"א מגליט"א יע"א איך שמכרנו לו הכ"ק אשר המה מאדמו"ר הה"ק המפורסם איש אלקים מהור"ר מנחם מענדיל מוויטעפסק זצ"ל ויהושע המד לנו למורשה. את כל הזכות שיש לנו בכתבי קודש הג"ל מכרנו והוחלטנו לאדמו"ר הה"צ מהור"ר בצלאל יהושע שליט"א לצמיתות ולמכירה עולמית ורשות בידו וביד באי כחו להרפסם ולמכרם ולעשות בהם כאדם העושה בשלו בלי שום מחאה ועיכוב מאתנו ומבאי כחנו ומשום אדם בעולם וע"ז בא"ע"ה י"ג לחודש אייר ה'תרנ"ה לפ"ג פה עה"ק צפת תובב"א.

נאום אלטר ב"ר משה חיים מסאדיגורא ז"ל. ונאום שיינדיר אשת ר' משה חיים ז"ל במסד"ק ע"י בנה. נאום אלטר הג"ל :

דא היא חתימת יד ר' אלטר בה"ט ר' משה חיים מס"ג ז"ל שחתם את עצמו בפנינו בה"י ממש על כל הג"ל ודא חיי אמו אלמנת אביו המ' הג"ל במסד"ק שמשרה לבנה הג"ל בפנינו לחתום אותה על כל הג"ל. ואשרינהו וקיימינהו כדחזי וע"ד אמו"צ באנו עה"ח י"ג לחודש אייר שנת הג"ל :

הק' מנחם מענדיל מרידניק בה"הג מוויעלקאמש זצ"ל דמו"צ :

ונאום הק' ברוך רייכמאן בהרב מנאוויטץ זצ"ל"ה :

הק' משה בער שפירא :

חותם קודש

דא גושפנקא דבי דינא רבא דבוקד
אשכנזים דע"הק צפת"ו

הסכמות

תעודת אדו"מור הר"הצ ק"הק כו' מבאיאן שרי"מא.
בעו"הית כ"י שבט עת"ר באיאן.

הנה צא לפני כ"ק אדו"מור ל"ע שליט"א המוכ"ז הסכבד המופלג צד לזכה קדישין מוסי' חלייזר איינלך איש הורוויטץ כ"י ונדל"כא. וצדו כ"הק מוסי'הל חל"הק וכדא כ"י ונעכדילי מוויטעפסק ז"ל. אשר היו קפונים ועמונים עד היום. וז"ל להוליאם לאור. ומאוד נהנה מזה כ"ק שליט"א. וכתן לו כ"ק ככהו. וחל"ה צלחת הס' מוציה"ד יקבלהו צה"ס. ככל אשר יושט עליו. וכסן לכל צד יסרלא להיות צחונכי נפסד צענין הזה. לזען יח"י לאל ידו להוליאם אור יקרות לאור להאיך לארץ ולדכים - ע"ז צאעטי"ס יוס הכ"ל הק' ישראל מרגליות סוונר וסוונרת הקודש :

תעודת

הסכמות

ב

תעודת אדו"מור הר"הצ ק"הק גור
ישראל 5 מהוסיאמין שר"מא .

מה דבה עליה נפט כ"ק אדו"מור
לי"ס"ע שלאר"מ צטורו ד"ק
היקרים יקרו ופניכים, אשר סיו עד
כה ספוקים ועוונות, באורכות אכסיס
ספוקים, ועל זלעדם קכני שזעס לא
סופיעו להלמיח סרעפי קרעם על תלמי
לזוחס, אשר ילאו אורח ע"י הסכני
החסיד מו"ה אליעזר אליעזר קג"ל
איס הורויעץ נודלניכא, ויאמר לקחת
ק"א אי"ה באשר תשלם ואלאכה הקודש
צמחיר אשר יושח עליו :

וע"ז צלעה"ח דוד שוואגיר

צבי הירש ראפאפארט

תעודת אדו"מור הר"הצ שר התורה
החריראוצר חי"ם מאמיני שלי"מ"א.

איקרע לאתכן מוכ"ז ש"צ וו"ח
הנופלג מו"ה איעזר איעזר
איס הורויעץ נודלניכא, וצידו חכניך
ונכחצים כח"ק מחר"הל יק"ע מו"ה
ונחס וענדל מוויטעפסק זללה"ס,
וצכנו לאדפוקי אוחס אדרא. לזני
וכן הקי שלי"מ"א יתן לו סוכותים
אלו לאות, ובאשר ילא ונוכצט סדפוס
ככון לקבל ק"א צמחיר אשר יושח
עליו, ומונני יראו וכן יעשו כל אי להציא
צרכי לחוק ציחו . וע"ז צלעה"ח צפקה"ק
יוס ד' לקי שלח חכ"ז פה אטעיכיא :

שמעון זערצער

תעודות מאדו"מור הר"הצ קה"ק
כו מס"ד שלי"מ"א . [תעודה אי]

הן הנוכ"ז היקר הנופלג החסיד ס"ר
אליעזר אליעזר קג"ל איס הורויעץ
ה"ע לפני כ"ק וכן קוה"ק ל"ע הצכור
שלי"מ"א

תעודת אדו"מור הר"הצ ק"הק עמרת
תפארת ישראל ממשרטמקוב שלי"מ"א

רפעלא עזא אמרינן ייטכ כחו
להרצני הסקיד מו"ה
אליעזר אליעזר קג"ל איס הורויעץ
נודלניכא. שכלוכו להדפיס הכח"ק
"לקוטי אמרי" ונהה"ל הנופרכס ר'
וענדלי מוויטעפסק ז"ע צעה"מ סי
פרי הארץ, ולאשר הספה"ק אינו כלכך
לשום הסכמה, רק לועץ סיוח לאחיעזר
זאחיסוקן להמ"ל ולסייעו צושענן כסף
זלהלליח צידו חפלו. ע"כ לוח עלי כ"ק
אדו"מור שלי"מ"א לצור עי"ה לקחת גם
עצורו ק"א כשילא מצי"ה"ד אי"ה,
זמהראוי לכל איס לחווק אח ידי המ"ל.
וע"ז צלעה"ח

וע"ז צלעה"ח

תעודת אדו"מור הר"הצ שר התורה
אוהב ישראל'ר מווינוצא שלי"מ"א.

אנכי צדך נכחי ד', וצא אלי ש"צ
הו"ה הנופלג מו"ה איעזר
אליעזר איס הורויעץ נודלניכא, והציא
לפני אדו"מור הכח"ק מחר"הל הקי
מו"ה ונחס וענדל מוויטעפסק זללה"ס
וצכנו להדפיקו, וכלעויתו מאלדו"מ
הקי שלי"מ"א ליתן הסכמותו עליו להדפיקו
לזכות אח הרצים להביח צרכה צחך
צ"הס, וגם אדו"מ"ר שלי"מ"א יקח אי"ה
ק"א צמחיר אשר יושח עליו וכוונצלה"ד.

ומונני יראו וכן יעשו :
הכוח צפקולח הקודש
אפרים מאהרער

תעודת אדמו"ר הר"הצ אוהב ישראל
מקאפיטשיניץ שלי"מ"א.

בן ה" לנראה עיני הקודש אדו"מ"ר
הרב הלדיק שלי"מ"א. הרב החסיד
הנופלג צר אצון קדישין מו"ה איעזר
אליעזר

הסכמות

שליטתו אשר נציג לנבדמים סי הקדוש מהלכיו קוה"ק האלקי וכו' מוהר"ר מנחם ונענדל מוויטיבסק זללה"ה זי"ע ועכ"ל אשר לא זאו לדפוס עד כה וה"י מאוד לנחת גדול לפניו ולה"ה עלי לכתוב צטס קדשו אשר אי"ה בלאתו מביה"מ יקבל ס"א בנחיר אשר יסית עליו המוכ"ז הנכבד באהבה וחבה יתירה. ומומו יראו וכן יעשו אכ"ש היקרים שחיו להציג צרכה אל ביתם, ולתמוך ביד המוכ"ז כ"י, למען שיוכלו זמנו הטוב במוקדם חרות הר"ה הקדוש זי"ע ועכ"ל יג"ע להושיע בכל הטוב וכל פרכי ומשאלותיהם לטובה הנכי וכל כחמולן צצית קה"ק זי"ע

אלימלך קב"ל איש הרוחני ומדליכע הכחצי קודש מאיש אלקים נודע ביהודי ובישראל גדול שמו הר"ה הקדוש מוהר"ר מנחם ונענדל זללה"ה מוויטיבסק זי"ע ועכ"ל. ועשה בקדושה וצטרה. בארץ הקדושה ומלין ללך עלאה יולל. וקר דבר ד' צעיי הקודש. ומוכן ליקח אי"ה ספר אחד כשילא מביה"מ. ומומו יראו וכן יעשו. הבות המוצר הקדוש יעמוד עליהם להושיע בכל מיני הלכות וישועה לכל אכ"ש צכ"א :

הק' ישראל מרדכי עייטעלצרים סעווד על וממרה הקודש בקאפיטלין.

הכותב ומחה במקודה הק' מרדכי דוד כחמולן צצית קה"ק זי"ע הסכור ומסאדיגרא :

[תעודה ג']

הנה צא לפני אלמו"ר שליטתו ידידינו סרצ המופלג וה"ה מו"ה אליעזר אימלך קב"ל איש הרוחני כ"י ומדליכע, ובידו כחצי קודש מהאיש אלקים קדוש הל"ע וכו' מוהר"ר מנחם ונענדל זללה"ה מוויטיבסק. אשר בראור הטוב להעלותם על מכתב הדפוס להוליאם לאור להפילם על פני הצל ומאוד שונם כ"ק שליטתו ופקד עלי לכתוב צטס קדשו אשר אי"ה בלאת הספר הקדוש מביה"מ יקח ס"א בנחיר אשר יסית עליו המוכ"ז כ"י ומומו יראו וכן יעשו כל אכ"ש להציג הצרכה אל ביתו ולקעוד ולתמוך שיוכל להוליא מכה אל הסועל וצכו זה יושעו בישועו והלכות צכ"א ע"ז באחיה ע"ה היום יוס ג' תמוה כ"ע טצט דהאי שהאי עת"ר לפ"ק :

אדרן אבראמאהויטש
משמש בקודש פה מסאדיגרא.

[תעודה ז']

המוכ"ז המופלג הנכבד מו"ה מו"ה אליעזר אימלך קב"ל איש הרוחני ומדליכע הליע לפני מן אלמו"ר זי"ע הקדוש שליטתו כי גרסה כפטו להציג לנבדמים כחצי קידש של האי לדיקא קדישא איש אלקי וכו' מוהר"ר מנחם ונענדל מוויטיבסק זללה"ה זי"ע ועכ"ל אשר עד עתה לא שזפתו עדיין עין כו"ה. ונה מוה"ק סי האור לעינים של אלמו"ר שליטתו בראותו המושה הנאלך בקודש כי אור מדש חאיר צצב ד' ומאוד חצי הדבר צעיי ופקד עלי לכתוב צטס קדשו כי אי"ה בלאתו מביה"מ יקח ס"א בנחיר אשר יושע עליו אי"ה וכעה נתן מעות קדימה כנהוג ומומו יראו וכן יעשו כל אכ"ש לתמוך ולקעוד כדי שיוכל להפיק זמנו הטוב ומחשב להם ללדקס ויקיים מאמר הכתוב ע"ז סייס היא למחציקים

הסכמות

ג

למחזיקים זה. ויתצרכו בצרכות והלכותי וכ"ע קלה חנון, ולאות האמת צלחי עה"ם צפקודי קדשו היום יוסג, כ"ע צצנו נוכח ונירש טובה לפ"ק פה סאדיגורא. אברדם ויינישטמאק כאמן צית אלדומ"ר הקדוש לצייר יעקב שליט"א פה ס"ד :

תעודת אדמו"ר צ"ע מאלעסק שריט"א.

בר"ג הנני מוכן צעהש"ית ליקח ג"כ ס' אי"ל לקיטי אנשים" מהלדיק הקדוש עמודא דהכורא אור עולם רצינו מנחס ונענדיל וזייטעפסק זלוק"ל ז"ע ועכ"ל ומוכות קדשו צעהש"ק עזריא תוצ"א. והנה כעת מוליא לאור ש"צ המופלא צתורה ויחא הססיד מפורא לשצח מוה"ר אליעזר אלימלך הלוי כ"י מוק' דאליכע יל"ו הנני מוכן ליקח מנחתו צעמוחה. ורלוי מורד לקרצ חת ש"צ הככד כ"י וליקח מנחתו הססר הקדוש הזה ולהניח צרכה אל הו"ך ציתו כאוס

הק' **מנחה מענדיל** ומאלעסק יל"ו. גם לחי אקח ס"א צעה"ה כשילא לאור וציהד"ם. הק' סנוך העניך צהכד שליט"א ומאלעסק יל"ו :

צצד"ק פנאכן חתן שה"ל הק שליט"א דפה קאסוב :

תעודת אדמו"ר צ"ע מסאסוב שריט"א **איקדע** לחתין ה"ה הרצני המופלג הססיד מו"ה אליעזר אימלך

כ"י מדאליכע וצידו כחצ יד קודש מרציו הקדוש והטהור האלקי רח"ו זלל"הה מוויטעפסק אשר מוסר לו כ"ק מחוי הה"ל הקדוש המפורסם מו"ה צללאל יהושע שליט"א מגלי"ה להדפיסם ולחלקם ציעקצ נלעויתי מפי כ"ק חותני אדמו"ר הה"ל הקדוש והטהור שליט"א האצד"ק קאסוב לבתוב שורות שמים אלו לעורכ לצצ אחצ"י סיקחו את הססר הקדוש הלוח והמחוי צכסוף מלא ודולאי יהי אשמירה ודברכה בבית וכו' המוסר הקדוש יגן צעדינו לגאלינו ומגלות המר הלזה ונושע ציעושה צכלל וצמרע וזכה להנחת קנן התורה וירושלים צצ"א. כ"ד הכותב יוס ג' לקדר לך לך תדוף אוהב עמו ישראל לפ"ק . **אברדם מרדכי שרום טויב**

תעודת אדמו"ר צ"ע מדארינע ז"ל.

בן צל לפני ש"צ ידידי הרצני המופלג צתורה ויראת ד' עהורה הססיד הימקן מו"ה אליעזר אלימלך קנ"ל אי"ט הרוחץ מפה"ק כולה להציא אור חדש ע"פ תצל להפ"ן תעלמות סתרי חכמה גבו ומחויס כחצי קודש ונהלדיק הקדוש עמודא דהכורא אור עולם וכו' מוה"ר מנחס ונענדיל מוויטעפסק ז"ע ועכ"י ומגלגלין זכות ע"י זכאי טע"י יחגלו צברים עמויין ולא צלחי איפוא צהסבמו

תעודת הר"הג מופ"ה"ד כר אבר"ק ברואן זל"ת .

הנה מוכ"ז הרצני המופלג צתוי"ר צכס"ק מו"ה אליעזר אימלך כ"י מעיר דאליכא הדפיס מלא ס' ככפי יוכה וס' אנרות עהורות ויכה את הרצים צהס. יעמה נדצה רוחו להדפיס ס' לקיטי אנשים מכת"ק מהרה"ק ל"ס"ע מוה"ר מנחס ונענדיל זל"ל מוויטעפסק המפורסם צכל העולם. והנה הק' הזה אל"ל להסכמות. ולא נלכח

הסכמות

כלרכא אללא לגדור גדר צפני עושי
עולה לכל ימים שום אדם את ידו
להדפיסו שנית מוצעדי הסכמות מוכיז
שזכה צו צכסך מולא. וגם צאחי לעורר
לצ חצבי לתמוך צדי מוכיז למען יוכל
לצרך על המוגמר ונהוליאו לאור עולם
וגם אחי נתחי מ"ק. וצליכ כשילא לאור
אקבל ס"א צמחירו : וצאע"מ אור
ליום ועש"ק פי וישלת תרס"ט צרעאן.
הקי שלום מרדכי הבהן
צ"צדמק ת"ע א :

על דברי הקדוש הכ"ל כי ווי לא ידע
ונאור השמש הנואירה לארץ ולדלים
רק להעיר את לב אחירו צ"י המקדים
והנגידים ימיו שיצאו צרכה לתוך ביתם
ולענווד ליונין ש"צ המוכיז לתנוכו צולא
הפניים שיוכל להפיק זענוו הטוב לדידי
ולהגייע גם לאחריני כי ראויו הוא
להיות לו אחירו צביי לאחי — עזר
ולחי — מןך כי הוא צר אוריין וצר
אצתן וכו' כצך אתנתי בצרכ ההוא
להיות כאנון צשלימותו כאשר זיכה את
הרבים צהוליאו לאור ספר כנפי יונה

הקדוש וגם תהלים עם פי' אנוות טהורות צדמק מוצמד ונצוצתה ומיודרת
ועלינו להחזיק לו טובה על העבר ולתח לו כקף מולא גם להצא וחוט המושלש
דחי לכן חמלה פני אחצ"י כדיני עמינו שישינו עיניהם צאיש הזה לקרבו
בראיו לו וליתן לידו זעוה קדיונה צקצר פנים יפות חבות המוצמד הקדוש
הכ"ל יענווד לנו שיצרכנו השי"ת ונועון הצרכות ויעלו לליון מושיעים צצ"א
כמפ"ש דברי הכותב למען כבוד התורה ולכבוד המוצמד מן הקדוש זל"ה
זייע ועכ"י שמוכה בולנו יחד לבולה שליונה צ"צ מוחך חיי כ"ה"ת וטעמה
אנון אור ליום צ' צ' דר"ח אייר ט"ז לנצ"י תרס"ז לפ"ק :

הקי יהודא צבי צהש"ל זל"ה :

גם אחי אקח אי"מ ס"א וידידינו ש"צ הרצני המסיד המופלג צתורה מו"ה
אליעזר איעלך קב"ל איש הרוחץ כ"י כשילא מוצד"ש ונתחי לו זעוה
קדיונה ככהוג ואצקש מכל אח"ש שימיו לקרב את ש"צ הכ"ל צבל ויני התקרבות
כי נו"ה רבה הוא צאחי עה"מ היום יום ו' עש"ק לסקר טהרות תרס"ז לפ"ק :
הקי יהושיע האלברשטאם.

תעוד' הר"הג א"ר"י רבי ע"א

הן כי הרצני המופלג צתוי"ש וי"ח
מו"ה אליעזר איעלך קב"ל הרוחני

כ"י מוקיך דלחילא תע"א ונתעסק צקדשי
לזכות את הרבים צאמרות טהורות
שילאו צקדושה וצטורה מוכי' אח"ק
והרבים ונענדל זלוקל"ה מוויטעפסק
צעל פני הארץ אשר וי"כ צעה"ק
טצריא צתוצ"א. וכ"ק האלו היו טווחים
ע"ע

העודת הר"הג א"ר"י רבי ע"א
כ"ל המדעים אב"דק טמאניאלאב
והגל"א זכ"ת.

תבון תפלתי קטורת לפני אחצ"י
הנוחצדים צעם הי"ו צעד
גושא הקי הנוכחי שארי הרצני המופלג
הותיק יר"ח וי' אליעזר איעלך קב"ל
הרוחני כ"י מוקיך דלחילא. שהוא ונתעסק
צקדשים להוליא אורה כ"ק מוח אח"ק
כורא והרבים ונענדל מוויטעפסק
זל"ה

ע"ע. והרצני הכ"ל זכה זהם צבקה מלא. ורולה לזכות אח אחיו עמו. להעלותם על מוכשם הדפוס ולהפילם ע"פ תבל. ואין ספק כי דצרות קדשו מלהצות אש יעוררו לצבות אחצ"י לעצוד עצוה"ק צלצב שלם וומחשצות טהורות. ע"כ מולות רצה להחזיק ידי הרצני הכ"ל לקחה ס' הכ"ל צמוחיר אשר יסית עליו למוען יראה סכר טוב צעמול. חכות הלדיק הק' יגן לכל החות"ם צו : צאעה"ח לנענן הנולוח
 הק' **גישה** צלח"ח ווי"ם **עמרם**
 האצ"דק חוסקו ת"עא :

זלללה"ה. אכח חושיע לו ינויכס חרועס יחמוככו צונטען כסף כדצוחס. למוען יוכל לצלע מועשפו הטוב. וחועלח לח וועטה יהיו אונרי קודש אלה לכל ונחצונן צס. היו יהיו לו לעיכיס. לקרצ אח לצו לאציו טצטנויס. יערוף כוטר לקחס על חלמי לצות קורא"חס. יחדרו צקרצ א"ש ולצ עווק. ולא ינושו וועטה פרי הלוליס קודש לדי זכות הנוחה"ק יתחוסף על כל החמוכיס והסוקייעיס. כי יצרכס די מוצרכתו השלנעה. יאר פניו אחס קלה : כעחרת הנודצר לכצוד אכסניח של תורה כ"ח יוס צ' דר"ח תנוח תרס"ז פה"ק :

הק' **ארי'** **ליבש הרוי איש הורוויץ** אצ"דפה"ק והגליל תע"א :

תעודת הר"הג הבקי בחדרי תורה כו' מגן דו"ד שריט"א אבד"ק סמאניסראב והגלי"א תע"א.

חמותי ראיתי אור צהיר צשחקיס כסר יולא וועדן גן אלקיס נקרא צסם "לקוטי אונריס ואגרת קודש" נח: כובע ונוקור לאונן הוא כיוו א"ש אלקיס נורח כקדוש"ת ווהיר ווייגן זלה"ת ווויטעפסק תע"א. והנה חצר חני לכל אשר קדווכי לכחוב ידי לקוח אח ס' הו' עח ילא ונציה"ד צל"ח. כי גס הלום חיותי אשר גוף הק' א"ל להסכנוי על כי החנוחי גברח ואהנוחי קניע צדצרו הק' החולצ"י להצח סלסצה יה. וונוני יראו וכן יעשו לנוסר ולהחיס וועסיחס להציח צרכה הלזו אל ציחס. כי וונונו ילמדו ליראה אח די כל הימים ולעצוד אחוה צרכה : צאעה"ח א"ח פסק ס' תרע"ח לפ"ק פה קטאניסלאצ. הק' דוד **הרוי איש הורוויץ** אצ"דפק והגליל י"א :

תעודת הר"הג הצדיק כו' אבד"ק מונקאטש והגלי"א תע"א.

תערב וולילתי עצור המוכ"ז הרצני החסיד ווי אליעזר אלינלך כ"י אשר נודפ"ס ועולה כ"ק חני אונרי" גצוה דצרים העוומדים צרונו ש"ע רשפי אש של גצוה וועיין היולא נוק"ה הגה"ק א"ש אלקיס וואור הגולה ווה"ר וויי ווויטעפסק ז"ע ח' עה"ת ואגרות הקודש אשר לא כדפסו עדנה. ווי לא ידע קדושת הגאון ה"ל אור צהיר צשחקיס אור הנוחיר ונחורת ודרכי דצוה"ק חלנידי הצעשי"ע הק' ז"ע. וא"ל כלל להסכנוה. לאשר חרלית"ס ש"ס לו חעודות ווקיינוות סהכחי"ק הוא ונהק' חנו. אך צלחי לצקס וואחצ"י להיות לו לאחיעזר ואחיסקעד שיוכל להפיק זונוו הטוב ולהוליאס לאורה לאור ציטרלל ולקיישו ולחנוכו וצוכו תורת אונת סיולאו לאורה חכי לכל וויי ישועות ולצית יעקב אונת צראש הריס צ"צ. צאעה"ח צ' פסק **צבי הריש שפירא** אצ"דק וווקאטש והגליל תע"א :

ש"י כ"ע לנצ"י עח"ר וווקאטש תע"א :

הקדמת המסדר

נעים זמירות ישרא חלם את פני די חלקיו ויחזור (צנהלותיו ס"א ה')
אנודה באהרץ עולמים אחסה בסתר כנפ"ך סדה, והנה כפל
חננתו צמולת שונות ואם כי בכל הנוקדאי קדש דרכי חזוי יה הנומפס
על כנפי המוליכה צה, אך דעת קדושים ווי יולא להצין חוכן נחשצתם הענווקה
והרחה ונני ים אקר דענה שפתם צרור ונללו שלא צכפל כדכך הפשטניס
ותוכס רלופס כוונס נויחדת. אונס רצותינו זל"ח אקר ענודו צקוד רצונים
הערו צום נוקור כוונת הנושורכ האלקי ע"ה, ואנורו צרות וצינחס (ציננות
ל"ו צי ובכרות ל"ח צי ועי צסוח"ט תלים קפיעל אי ל"י וקני"ט) אמר רב
יהודא אמר רב (צירושלני צרכות פ"צ ס"ח ועויק פ"ג ס"ז וסוח"ט שמואל
פ"ט הג"י ל"י פנחס ורי ירנני צסס כ"י יוחנן וצילקוט תלים ס"ח וסח"ט ז'
הג"י חרי' אונר שמואל וצילקוט תלים אי הג"י חרי' ירנני צסס כ"י יוחנן.)
מ"ד אנודה באהרץ עולמים וכי אפשר לו לאדם רגור בשני עולמים.
(וצילקוט תלים אי הכ"ז הג"י וכי העלה ע"ד שדוד צקס דירה צטני עולמיס,
וצירושלני צרכות ועויק סנז) וצפסיקתח דר"כ רצחי פסקח הנייתח דחוכס
הג"י וכי עלתה על לכו ודעתו של דוד שיהא חי וקיים לעולם. וצירושלני
שקלים פ"צ ס"ז הג"י שיהא חי וקיים לעולמיס. והפרש הקושיח צין הג"י
סנז) יצאח עוליו הלה), דייקו ז"ל צשלש נלות האלו אקר לא יצנו כפשטן
אכונס פניס הפן הא' דאס כוונתו על חיי העוה"צ ג"כ כפירש"י ז"ל וכני
צוה"ס ולע"ה"צ, הלא צקס זה הלה אחסה גי וקח שפירשו לעולם
צוולס הכלמי. שיחי מייס כלמיס צכהר לל ככפי עדי ופח מציונו יחי. הפן
סנז) דאס כוונתו צאנורו חגורה גוי נני על חיי עוה"צ. וסו אגורס שקאי
צנח על חיי עוה"צ כגר צארץ ככ"י וכאורח נפס ללון וכאיונרו (תלים ק"ט
י"ט) גר אכני צארץ. סיינו עוה"צ שסוה דירת חרעי וכאוז"ל (ילקוט שס
נוקפרי) על וגר שס (דצריס כ"ו ה') קלא ירד יעלע"ה להשחקע צוולריס—
דירת קצנע—אלא לגור שס. וגס וסו צאהלך, שצסס אוהל נקי הנושכן אוה"ט
וכאיונרו (תלים ט"ו אי) ד' וני יגור צאהלך וני יסכון צסר קדשך. שפשוות
אוהל וסר הקודש סס כינוי להציונויק שצוה"צ וגס העוה"צ נקי אוהל
להיותו אוהל חרעי, וע"ש היותו חמת השמיס הנוותחיס עליו שכלאור צסס
(ישעי' וי כ"צ) ויונחס כאהל לשצת. הפן הג"י. דאס כוונתו על חיי העוה"צ
לצדכס וס"גור צאהלו כל יוני חיינו וסו שאנור עולמיס שנושענו כלחיות וחי
נושע עוה"צ ועוה"צ וס"ל לונור "לעולם" שנוורה על זמן חרץ ונוגבל. כנר
ועצדו לעולם (שמות כ"ח ו') שדרשוהו ז"ל (קדושין ט"ו אי) לעולמו של יוצל.
(ועי צרנצ"ן שס ונוכלה), או "לעולם" כפי' הנופכטיס כל יוני חיינו, או
"עולם" כנוו (ס"ח אי כ"צ) רצצ שס עד עולם שדרשוהו ז"ל (צירושלני
צרכות פ"צ ס"ח וסוח"ט שס. וערש"י חענית ה' צי) עד עולמיס של לויס
חונסיס שכה הפן הדי, דאס כוונתו שיחי' כל יוני העולם אקר ל"ה יחי עליו
ויעמוד. כנוו (ו"ח ח' י"ג) ונכון לצצחך עולמיס, שפי' עד עולם איך זה
נעלל

הקדמת המסדר

ה

נומלח צנוולאים כולם שמי' כל ימי העולם, והלח צעלנו הסחכן (חלים ליע' הי-וי) הודיעני ד' קלי ונדח ימי נה היא גוי, הכה טפחות נחתה ימי וחלדי כלין כגדך גוי. והסן הסי' דלס כאור טצקס לחיות לעולמים וייעוע רבים טנים צכני עולמים עה"ז ועה"צ גם יחד צטעתח מלח. הדלח קוסיח לזוכסה. וכי אפסר לו לחדס לדור צכני עולמים גם יחד טהס טני הפכים צנוטח אי, עולם גטומי טפל כלה ונאצד עם עולם רומניי טכליי וכלמי, (וצזה ונצרות כל הגירקסות היטז). ומשנו רבנן ז"ל צמלייהו. אלח כך אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע יה"ד שיאמרו דבר שמוע"ה מפי בער"הו. ופירש"י שיהיו טפחי נעות צקצר כאלו אחי מי. (צירושלמי צרכות ומויק וסויט טמוט' הכז' הגי' אזכה שיהיו צכני כאורין על טמי צצכמיס וצמד"כ. וצירושלמי שקלים הכז' הטומיע טי' על טמי. וצפסקתח הכז' הגי' אור יה"ר שיאמרו צטמי לעולם צצ"כ וצמד"כ, וצילקוט חלים אי הכז' הגי' חלח אור יהו קורין צכ"צ אטרי טצקי חלים ונחכירין אחי צצ"כ וצמד"ר כאלו אחי קייס, והגרקסות ינארו הלחה ונליהן). דא"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחי כל ת"ח שאומרים דבר שמוע"ה מפיו בע"הו שפתותיו דובכות (ופירש"י נעות. לי צכר טונרתיה ונצנצן. והנחה הוא לו טדומה כחי) בקבר. (צסקהדרין לי צי איחח הגי' ונפוס ר"ש צן יהולדק כל מי טנאמרה הרב"ה צטמו צעוה"ז כוי טני דוצ גוי. וצט"הסר פ"ז קי' טיור הגי' ח"ר יוחנן צן תורתה חע"פ טנת טפתותיו רוחטה—לי רחס לצי (חלים ויה צי) טעכינו לצי דופס צקצני ונענע ונעמייע קול—עליו צקצר. וייט דוצ גוי. וצירושלמי צרכות הכז' הגי' לוי צכר כירח—צמויק הגי' צכ טירח—אור כל האוור טנוועיה נעס אומרה טפתותיו רוחטות עוו צקצר. וייט דוצ גוי. וצירושלמי שקלים הכז' הגי' טונען צן כירח צסס רי ילחק אור כל הי"ח טאומרין דכר הלכיה נפיו צעוה"ז טפתיו רוחטות כוי. וצילקוט חלים ק"ח הכז' הגי' דא"ר יוחנן נעוסי ר"ש צן לוי כל הי"ח טאומרים דכר טנוועיה כוי). ואמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא (צצככות ל"ג ואיחינחל כוי) מאי קראה וחכך ביון הטוב הו"ף לדודי למשרים דובב (ופירש"י היין רוחט ונע וילח לנעלה. כליוור נעות ונחטודות ונע טפחי יסיכי עפס צחוק הקצב) שפתי ישנוי. כבומר כוי אף ת"ח (צירושלמי שקלים הכז' הגי' אף טפתותיהס טל לדיקים כיון טאומרים דכר הלכ"ה ונפיהס טל לדיקים כוי) ביון שאדם אומר דבר שמוע"ה מפייהם בע"הו שפתותיהם דובכות בקבר. ונסייס צילקוט חלים ק"ח הכז'. וכה"ח יעלזו חקידים צכצוד ינכו על ונעצוהס. טחן וקלסין להקצ"ה טס כוי. וכה"ח יהיו לרלון אומי פי וסגיון לצי לפניך גוי. וצפסקתח הכז' ונסייס טפסע"ה הצ"ה לדוד חע"פ טחטה ונח אין טנוך זז ונציתי לעולם. חלח על כל קצנן וקצנן סס ונחכיריס טנוך וואומרים טכיריס ונעלך ונאור לדוד עכ"ל. ואז"ל (צילקוט חלים רי חתפ"ע) ד"ח ינכו — על ונעצוהס — ח"ר יוחנן צטעה טהזקן יוטצ דורט וואור כך ח"ע כך חטצ"י שפתותיו דוצות ורוטקות.

כ"ט"כ

הקדמת המסדר

כונס"כ דוצצ גוי. ואומר אגודה צאהלך עולמים, וכן אומר ויקרבו ימי" דוד
למות, פי' וכמו שאמר (צילקוט ו"א צ"י ר"י קס"ט) לדיקים נתיים יוסיס צעלים
זהס קיימים, וכן מליכו צוזה"ק (ויחי רי"ז צ"י) שצקט ר"י ילחק נחצירו ר"י יהודה
קודם פטירתו חלה מילין, וחד נחטון, כי תימא מילי דאורייתא ותדכר מליכון
נגין דלכא אנויכא דתימא לון נשמי צגין לאדכרל שוני, עכלה"ק, (ועי צוזה"ק
שוני"י ל"ט וצנק"ע ס"ס) ולריך ציכה צטעמו ז"ל "צגין לאדכרל שוני" :

הנד רואה וכל הנז' אשר להנע"ה צקט ארבעה דברים, א"י. שיאמרו
שירוחיו ותשצחותיו צציה שציכה ע"י שלמה צו ע"ה, צ"י. שגס אחר
שיחצו הציה יאמרון לעולם צצ"כ על שמו דרך חפלה וצקטה, ג"י. שגס דבר
שווע"ה הכולל כל דבר הכשוע נופי קדשו ופ"י דצרי אגדה יאמרו על
שמו לעולם צצוד"כ. ד"י. שיאמרו דברי הלכות"יו שחידש צחייו על שמו לעולם
צצוד"כ, כי צוה ה"י לצו ככון צקוח שיאמרו הלכות"יו צצוד"כ, וחד מה שאז"ל
(קסדרין ל"ג צ"י) עה"פ (ש"א ט"ז י"ח) ודי עונן שהלכה כמותו צכ"נו, אבל
ונגנחו וחספו היו שיאמרון צשמו לעולם, דלפי שחליכו שאמר שירה על נפלתו
של שאל צחיר ד"י ע"ה, והגה צוה כדאמרי" (צנו"ק ט"ז צ"י) עה"פ (חלים
ז' א"י) שגין לדוד אשר שר לדי על דברי כוש צן יוניי, וכן על מה שאמר
(ש"א כ"ו י"י) כי אס ד"י יבפכו גוי, א"י (צשוח"ט ס"ס) שא"ל הקצ"ס (קהלח
י"כ) גס צמדעך ונדך על תקלל כ"י. ומליכו (צשוריות י"ג צ"י) צעודל דרינו
ור"כ לפי שרלו להשפיל כבוד הנשיא רצצ"ג קנסיכהו רצנן דלא לייגורו דבר
הלכה צשנייהו. ואסיקו לר"נו ע"ש אחרים. ולר"כ ע"ש י"ח עיי"ש. לכן ה"י
הנדך חסיד ע"ה נחירל (כונ"ש ר"ז נורגליות זל"ה צציאורו זרע אפרים
בסיקתא הנז') שני"י שפי' רלוו צמפלתו של שאל נשיח ד"י ע"ה וגס שר
שירה ע"ז י"ה עונשו שלא יאמרו דבר הלכה צשונו. וצקט רחמים על הדבר :

האומנם לריך ציכה. דצשלמא לר"נו ור"כ קנסיכהו רצנן דגס צחייהס
לא יזכירו שעותס דצרי הלכותיהס. אבל מה חפכת ל"י
דלהנע"ה אס יאמרו לאמר נווחו הלכותיו אבל לא צשונו. דלכתי דלקחו
עונדת לעד. ולזה הציאו רז"ל דקוטצ כונתו ה"י לנושאר"י כל ת"ס שאונרים
כ"י שפחותיו רוחטה ודוצצות צקצר. שהגאס ה"א לו שדוונה כללו ה"א ח"י :
והענין צוה יואר כאשר נחקה על שורש דבר לנווא דצרי חפץ מה
ראה על ככה עליין כירל צצרו עולמו חבל ויטצי צה. וגס
עד זקנה ושיצה נושא וקוצל צריוח"י. קחס על זרועותיו. ועיכו על דרכיהס.
לכלס לכל כישל ולנוללות ונחוריהס. וכן הודיע אף השניע אשר כל נוגעו
לצרו וצחר יארוי האדם אשר צו ההפאר עשותו. צללמו ודליוהו. ונחוחו
הטסור נפח צאפיז להשכילו וחבטחו חאיר פכיו. וישיוהו נושל צכל קרייכו
וצשלו ה"י הסער הזה נוצריחא העולם כולו. אולס מה חלק אלוה ונעולו.
יונה מיד האדם יקח שדי כורח הוד אשר שונים ושני שמים לא יכלכוהו.
גריצול רצון קדוה"י יקונון וכחצו לו נושאס ותוסו, ונגערחו ישחוננו ויחנעו.

הקדמת המסדר

ו

ונה יתן ונה יוקיף לו לין כובל הזה איש כחעז וכאלח אשר בעפר יקודו. אונס רב החקד לעס סגולתו גלה קודו. כי כל הנקרא צמנו צראו לכבודו. ונה הוא שואל כי אם ליראה שנו הנכבד והנורא. ולשומר מלתיו ופקודיו הישרים. לנען חטור הכפס לבל חתגאל צפה צג החרות הכתעבות והכעזות, ותשוב אל האלהים אשר כחה, והתורה והנורה חלכה שלכות לפני. ושזה אל בית אבי כעורוי, וכלל שדי תהלוך כלח קלס, זין שרפי ונעלה, ותלמוד התורה והנורה זיטיצחו הכעלה — כאח"ל (צמד"ר פ"כ ס"י י"ט) ישראל יטצזים לפני הצ"ה כחלמוד לפני רבו לע"ל, ושואלין מוננו כל פרסה ופי' לנה כחצה כר. ואומר (ישעי' ל"ב) ולא יכף עוד מורך והיו עיךד רואות את נוריד. (ועי' תד"ר פ"ג) ונלאה"ש רואין אותן. ושואלין אותן ונה הורה לכס הצ"ה. לפי שאינן יכולין ליכנס צומילתן כר — ואם אונס רבותים אלפי שכן לפינו יוכלו ולא ייגעו בעבודתם, ומאיתו כבהלו כחפזו רעדה אחזתם. אונס לח בעבודה אלה השרפים תהלחו ותפארתו. כי הנה שכלים כפרדים, ולא מצחירתם יעזרו עבודתם, כי מראשית לזאת נולדו, ואם יונו צפקודת אלהיהם כרעו יאצדו והיו לאין, והאומר לא יונעם ולא יעלרם הגסס. ואולם האלקים צמנים ותפאר בעבודה האדם המורכב ונגוש עפר וילכו רע ומעורוי, אם הוא עאליו יצחר לו לעבוד לאלקין, ירום שכלו על חונורו. וכאומר (ישעי' נ"ט ג') ישראל אשר צד אחפאר. אי לזאת הסכס עיניו צראשו. וזהר כנפשו לשום עיניו ולבו צתורה וצוולה אשר נתן לפניו אלקיו. יאומר לנו זה סדךד לכו צו. ואלה הם דרכי החיים אשר צהם חפלתו. וזהם יעזדוי זרע ישראל כולו. אכן הכפס הטורה לא תנלא תסוקתה צתורה ונעיט והצרתה גדולה יולרה יהי אשר חשיג ידה צטהרתה. אבל תחאור נודי יום ויום להסוקיף על הראשונה. אשר לזה אמרו מציני מדע זליה שהאדם קכרא הוכך. כי נויס אל יום ילך ונעלה ונעלה להגדיל עבודתו וחכמותו. וגם צהגיע קילו עת חפרד הכפס ונן הגוף החמרי אך לזאת יתעלב אל לבו כי פסו יוני עבודתו לנולך העליון יהי יקרא עונד. כי צעולם העליון אין עוד ונעשה נורט ועבודה מוחלק העפריי שצו אשר חפץ צונו הנולך. כאח"ל (צבת ל"א) הא דקאומר דוד לא הנוחיס יהללו יה. ה"ק. לעולם יעסוק אדם צחוי"ע קודם צינות. שכיון שמת צטל נוחיס ונן סנולת. ואין להצ"ה צצ"ח צו. והייו דל"ר יוחנן נ"ד צנותים חפסי כיון שאדם ונת נעבה חפסי ונהיית ונן הנולות. ואח"ל (עירובין כ"ג א') היום לעשותם וומר לקבל שכרם. ואשר הגכו נוצד ונאהצה צהשיגו נעט ונגדולת יולרו יהי יחסוק צעצדותו צלי קף. ותערצו לו צלי הצבר אל שכהו כנאומר התכל האלקי (אצות פ"ד נ"כ) יפה שעה אי צחצותו ונעיט צעה"ו וכל חיי העה"צ, וע"ז נשא רנה ותפלה הנולך החקיד ע"ה אגורה גי. והרבישו ח"ל רז דרי הלצ שאינותם כפשו של המנעי"ה לגור צמני העולמות, שלא יפקיד עבודתו החמה אשר וחתקה לו לעבוד לילכו יהי ולא חפסק ונונג, ואף גם תחענג צדשן כפבו לחזות צטועס העליון ציטיצה של ונעלה

הקדמת המסדר

וועלה וזישיבה של וועה, ע"כ עוודו ז"ל איך אפער זה שיחקצבו שני אלה
הספייים זנופא אי, דהכי כאשר נשמתו העלה לשמים שיאה. ע"כ נפסקה
ווננו העבודה זביעה זחיונו. ואין לו עוד חלק בעבודת העה"ז לעדה ולשומרה
וע"ז אז"ל שהתפלל שיזכה שיאמרו על שמו שירוחו ותהלותיו זביהמ"ק
וצב"כ"ס, או כל דבר שמועה ששענו ונפיו וכל דבר הלכה שחדש שיאמרו
צנוו צצמד"י, לאשר חידשם והתפלל אותן זחיותו זחיים חיותו. כי אז ע"י
צזיכה את הרצים החיים אשר הנה חיים עורכה. ונודו לדור יזכירו צצ"כ
וצצמד"י וחומרים ותורה אשר קבלו ווננו, ללדקה חמש לו כאלו עורו עונם
צנוה"ז ללמדם תורם די ונלוחיו. וע"ז שמתחיו ולצנות צקצר כאלו עתה
וולוד להם. וכאלו עוד עווד צעה"ז ועוד עבודתו אחר העלותו לשמים.
ובי אשר ירצו זני האדם חונץ ואילות זחורה אשר קבלו ווננו, גם הוא
צנוכס העליון נחש צכולך ומוסיף עבודה. אף כי כל וולאבי וועלה אשר
לקח עוודתו אחס נקראו רק עוודים ולא הולכים. כי הנה חויד צמד"י
אי, כי כרגע הראשונה הם וזכרים את זוראם ית' צפוס לעד לעולם, ולא
ישנו את חפידים :

וידו שפיינו ז"ל (צילקוט תלים אי הכי) יח קורין וזכירין אותי צצ"כ
וצצמד"י כאלו אי כח"י קי"ם פי עוד צעה"ז. וכנו שפירש"י ז"ל הכי
זכאה הוא לו שדוה כחי עוד צעה"ז. וחסו שאז"ל (צילקוט תלים כי חספ"ע
הכי) והציו ראי' לזה שוכן חונר ויקרבו ימי דוד לנח"י. שרק ימיו זטלו
וקרבו לנח"י, אזל הוא קיים לעד לעולם : **וידו** החוסי (ציונות סס לפי
גי וזכרים וולוצין ז"ל) כשנשמתו זישיבה של וועלה והוא צגדו וכל צדיך
למודי די. וגם שמתחיו נעוה ורוחפות צקצר כשחכירין דבר הלכה ונפיו
צנוה"ז. והי כאלו הן וזכרות ההלכה צעלמן צנוה"ז לפני שוועיהם וחצרים
הונקטיצים לקולם, אז נמלא צצשעה אי דר צשני עולוים : **וידו** ר"י צוה"ק
הכי צגין לאדרכא שו"י. כי ע"י השארות שנוו צנוכס נחש כחי גם נגד
צני סעולם. וכעודנו עווד צנוה"ז ונגיד לשניהם סוולי דלוריחא. והוא ע"ד
הפסוק (ישעי יח ה') עס עולם אתן לו אשר לא יכרת. שדרשוהו חז"ל
(סכסדרין ר"ג צ) זה דיאל סנקרא ספרו על שמו. לאפוקי ונחנני זן חכליי
פלך נקרא ספר עז"ח על שווי, ונחנח חטאו הנפוסק עס ע"ש :

וידו אח"ל (צירושלמי צצת פ"א היא וסקלים פ"ב ה"ז וקדושין פ"א ה"ז)
דצ גיד חונר כל חונר שוועה ונפי חונרם יסא רואה צצל השוועה
כאלו הוא עווד כנגדו. ווייע אך צללס יתהלך איש. ע"י חוכרת שווי על
שוועתו הכללית ונפיו צנוה"ז. צעל השוועה הוא כעווד חי כנגדו. וכאלו
נראה לו צעין זכירתו ולונו אשר לר צו היולר ית' לסכילו כח"ל. וצס יעי"צ
עונו שדר צשעה אי צשני עולוים. ואע"פ שווח וי"ע צללוו סכיליי יתהלך
על ידו. כאלו הוא איש חי עורכה צעולם השפל האי :

וידו אח"ל (צ"ר פי כיע) ואצרהם זקן. זקן זה שקרה שני עולמות. פי דירת
שני

הקדמת המסדר

בני עולמות ציחד, כי אז"ל (קידושין ל"ב ז') אין זקן אלא ניי סקנה חכמה. ואז"ל (יומא כ"ח ז') אלמנה זקן ויושב ציטיבה היי. טני ואברהם זקן זא ציינים. וכתיב (נוטלי ד' כ"ג) כי חיים הם לנוולאיהם. ודרשו ז"ל (ערוצין כ"ד א') לנוולאיהם זפה. וכתיב (קהלה ז' י"ג) החכמה החיי צעניי. זזה וצבא גם יחד חיים כלחיים. ולזה זא ציינים. טגם כל יומי מיי חלדו לא זבולו. כי נוכר טונו נלח : **ובנה** פירשתי אז"ל (כתובות קי"א ז') כל המשחמש זאור תורה אור הורה נוחייהו. פיי כל ניי טמשחמש ננויד זאור תורה זעה"ז להופיע נהרה על בני ישיבתו ותלמידיו הטוענים נופח לקחו. אור תורה נוחייהו זעולם העליון גם חיי עה"ז נלח, עיי טזיכירו טמועותיו אחר נוחו נופיו. וזהו טקיים (זילקוט הליוס ר' טספ"א טמו) וכה"א יעלזו טקידים זכזכוד ירכנו על משכבותם. פיי יעלזו חקדי עליון זעולם העליון טמוגיע עדיהם נעה"ז זחזכיר טמועותם על טמוחם גם חידושי תורחם. וזהו ירכנו ויקלסו לחזיה טם על משכבותם זעה טוכבם זקצר ושפתוחיה דוצרות ורותטוה. וקיים (טם) וכה"א יהיו לרלון אנויי גוי. פיי אמרי פי טאנרחי זעה"ז והגיון לזי אטר רוחט לי דזר טוז זעה"ז. יהיו לפניך לרלון זעה"ז ורגע"ז חד"א. וזהו חחה ד' לזרי זעה"ז וגואלי זעה"ז. כאטר יזאטר הלחה חר"ל נזי"א גאלה לעולם : **ולזה** אז"ל (זחנחומ"א זנדזר אוח כ"ג. והי"א זילקוט נשלי כ"ג ר' חקיקס, וזנוג"א ח"ח סיי קטיו, ועי זענייה והגהות רז"פ טם) ח"ר יכווי זר אהז זעם ר' יוחנן (זילקוט טם הגיי ארשב"י ח"ר ילחק זן זבל"א ח"ר חנה) כל ניי טחינו אנוור דזר טל תורה זעם אנוור עובר זבל"א. טעליו הכי אנוור (נוטלי כ"ג כ"ג-כ"ג) אל חגזול דל כי דל ה"א ואל חדכ"א עני זעער. פיי חח הנוחדט הדזר טל תורה טכזר ה"ך לעולמו והי"א דל ועני זטל נוה"ת ונון הנולה וזחחים טפטי. אל חגזלו טל"א להזכיר טונו על דזרי חירחו. ואל חדכ"אהו זעער זח רבים אלל הזקנים יושזי טער. ואמר כי ד' יריז ריזם וקצע חח קוצעיהם נפט. פיי הגחלים נפטם נלהיזו דרה זעני עולמים גם יחד : **ול"ב** רש"ל (כ"פ ו"ך) זאנוורו כ"ז טיהושע חי הי נראה לנוטה כאלו ה"א ח. פיי כ"ז טיהושע ע"ה חי ויו"ב דורח טחם החורה וטוקי לפני עם זכ"י אך הכל יודעין טהורחו טל נוטה רזו הי"א (כאל"ל זיצמות טם) הי נראה לנוטה רזו ע"ה זעולם הי"יון כאלו ה"א חי עידנה זעיה"י. לא כן הרטעיים טזחיהם קרוים נוחים. כונו דואג חלדווי טאז"ל עליו (טכהדרין ק"ו ז') וחט"א זריחי עליו פיך (ופירש"י ולא זלז) ארי"א אין תורה טל דואג אל"א נטפה ונחוץ. ולא זלז טיהור. ולא טיהר נפטו זנאור החורה הנחזיר למוט. וחדרטה הי זגדר מרלחים ונכפרי לה"ר. נלינו טאז"ל (טם) טאנור הב"ה לדוד ליגרו טוועה"ז זי מדרט"א נוסניי. פיי זכדי לחקנו זנועט זדירה זי עולמים. ואמר דוד לפני יחי עליו יחסך וקסך נחלה. ופירש"י נחלה זס זיהו"ד. והטערט"א ז"ל פיי טם זחח"ג טאנור זכפיל"א יחסך וקסך כדי להעתיקו מדירה זי עולמים. וחי" (זחדל"ר פ"ח)

הקדמת המסדר

שאנו דמונעם יחסך ויפתך ונאהל זה ציהנו"ד (ואית גי' ציהנו"ק) ולאנוכר
חכמים זין לעה"ז זין לעה"ב זין לעה"א — לא תזכר ציהנו"ד. וכי עס ציהנו"ק
דכורא כי ציהנו"ד נקי אוהל הידוע. כנאח"ל (צרכות ק"ג זי) עה"פ (צמדצ
י"ע י"ד) אלס כי ייות זאהל שיעקוק צתורה ציהנו"ד עד שיות. וכן נאנוכר
(עס כ"ד סי) ונה עוצו אוהל'ך יעקב. ואח"ל (סנסדרין ק"ה זי) אלו צ"ב
וצמד"ר עכ"ל. (ועי צרכות ט"ז אי לפירש"י) וכן כי אלל יעלע"ה (צראשית כ"ה
כ"ז) יוסצ אוהלים. ות"א ונשנע צית אולפנא. והוא ע"פ הצ"ר (פס"ג סי
ט"ו) שכי אוהלים. צית ודרקו על עס. וצית ודרקו על עבר :

אורם המלך החסיד ע"ה אשר אינהו תבעתהו עלא יענש צצנח טעחחו
וסיחיו על ונלחו על שאלו צמיר די ע"ה. התחנן לפניו יחי אגורה
צאהלך אהלי ציהנו"ק וצ"ב וצמד"ר דירח צי עולנו"ס גס יחד. צעת אחסה
צסחר כנפ"ך ציציצה על ונעלה. אשר או כי ולא יכ"ף עוד ונור'ך כנוי. גס
או יזכירו שירותי וננורוי ציהנו"ק על כל קרבן ושאוטחי וסלכותי צצכ"ס
וצמד"ר על שוני. כדי שאזכר צזה לדירח צי עולנו"ס ציחד צשעתח מלא.
ואה"י גס או צגור הולך ונדרגה לנדרגה עוד יחר גצוסה. גסם שאלה"י או
זין הנאלכים שרפי קדש הכקרא"ס עונו"ס לית לון קפילין :

ובוה טענתי ונאלאונו"ר ה"ה"ג אצ"יק צראדטשין תע"א צעל גדולי הקדש
ונק"ו ז"ל"ח לפי ונשאה"ב שאנוכר ונאלך די ליסועע כה"ג (זכר"י גי זי)
אס צדרכי הלך ואס את ונשנרתי טענור וגס אתה חדין את ציתי וגס טענור
את חלרי ונחתי לך ונלכיס זין העונו"ס האלה. שירלה כאשר תצנה להדריך
צנ"א צדרכי הנו"ח וצונשנרת הטוה"ק. וצונשנרטיס אשר חדין את ציתי ברס
די לצאות צית ישרא. וגס טענור העונו"ס צחלרי צ"ב וצמד"ר שילכו צדרכי
טוה"ו. אז אהן לך ונלכיס זין העונו"ס האלה היינו הנאלך טענוד עס.
כי אתה גס אס תה"י לנעלה זין הנאלכים העונו"ס. אותך אחשוז הולך.
טצנכותח דרכיס אשר טו"ה טו"ה טו"ה עולנה יחשצ לך כאלו גס אתה ונסיף
עצודה והולך. ויהי טעך חכר לעד ולעולנו עונו"ס : **ולך** אז"ל (צירוסלני
סקלים פ"ג ה"ז) והוצא צתוקי עירוצין ו"ג אי ד"ה ונש"ר. וכ"א צצ"ר
פשי"ק סי י"ח) תכי רצבג"ח אין עושין כפשות ללדיקיס. דצריסס סס זכרוניסס,
ופי צשו"ת הריצ"ש (סי תב"א) אין עושין להס ונלצה סנקי נפש שיהי לזכרון
הנות. לפי טהלדיקיס וסחכמים א"ל להס סי הולצה לזכרון. טהרי דצריסס
וועטיהס טעוציס סס זכרוניסס לעד : **ואז"ל** (צנחמונא טשא סי גי)
ה"י אלס גדול ועשיר צתורה ולינוד חלעדיס סצנה וריצן תורה צרביס יצב
ונש"ת. אע"פ טהוא נח אין סהלעדיס טהענו"ד וניחין לו לישן אלס כוי.
ואונו"ס חלכות וטענעות ונשנו. ונחכירין טנו צכל טעה. ואין וניח"י
אותו לישן צצק. וכן ארשצ"ל אר"ע וכן ארשצ"י אין חלעדיז וניח"י כוי טי
דוצ גי. הוי (קהלת סי י"ח) והשצע לעשיר איכנו וניח לו לישון. וכן ונשה
לינוד

הקדמת המפרר

ח

לינו תורה לישראל כיו. והם נחיריים אותו ככל פרשה ופי. ופי שקלים
אור ושה לפני הציה רצש"ע מושאכי ונת אין לכי נזכר. ל"ל הציה כסם
שחמה עוונד עכשיו וכותן להם כיו. כך ככל שנה ושנה שקוראין אותה לפני
כאלו אחת עוונד עם בראותה שעה (ונחלים עם ד' רב גדל צירושלנוי הכו')
חוקק את ראשן כיו עכ"ל. לזכאורה לריך צינה ודוע עונד ונרעה ע"ז צפי
שקלים ולא צפי הקרצנות ודווייהן שגם הן אינן כוהגות אלל צפני הצית כמו
שקלים. וכנו שהקשה זה צפי גבול צניוין ע"ש חירולו. אונס לדרכנו יתכן.
דהשקלים הם כופר נפש לכפר עליי כוזאר צר"ש תשא. וגם שקל בגי נפש.
ונרעה היה חפלו לזכות נפשו שהיה דרה צפני עולוים גם יחד צשעתח
חדל. לכן כשצח לענין הנפש צשקלים ראה ונעשה ומכר הלכה שונגמחו
להיות הליכות עולם לו צה וצחל. ולהיות שפתוחיו דוצצות צקצר. וכמ"ש
צחקנות סי חס"ל להרש"ק ר"א ונסלחיים צשם רצותיו כ"ע אשר נפש הלדיק
וחסם עטופה צצורו. וכנחה"כ (צראשית צ' ז') ויפח צלפיו נשמה חיים ריה
האדם לכפש חיי. ות"א וכפש צלנפיהי כשנחח דחיי והוות צלדס לרוח ונוולל
עכ"ל. והמחש"א ז"ל צחל"ג (יצוות סס) קירצ אל השכל אח"ל שפתוחיו
דוצצות צקצר. כי הדיבור הוא כח הנשונה ע"י כלי הגוף. וכנ דבור ונשונה
נווליד כח רוחני דזווה ונשונה. וצאונרו הדיבור צשם אונרו אותו כח רוחני
שכולד כזר ועטוף צצורו הוא ונעורר מוולידיו צצ' עולנוות. שהם הנשונה
צעוה"צ. וכלי הדבור שהם השפחים צעוה"ז. גם כי הם צקצר כזר כיו. כן
השפחים גם כי ונחיים צצור שחת רוחש"ס ודוצצים ע"י כח הנעורר. עכ"ל
הזה. ובעל הפלאה ז"ל צפיתחח זעירל אשר לו לחיי כחוצות (אות פי י')
צירח דדך זה. וכי וז"ל. כהזכרת דצריהם שהם חלק תורחם יתעורר שורש
נשונח לנעלה. ולהיות כי נשאר צקצר קוסטח לחיותה הקטורה צשורש נשונחם
כדל"י צצה"ק. ע"כ בהתעוררות נשונחם ונתעורר החיות שצגוף. עכ"להנ.
(ועי ציע"ד ח"צ דרוש ז' צה דרוש ארוך ונפלא ע"ש) וצפרט לפונש"כ היפ"ח
(צצ"ר פס"צ סי י"ח) אשר נדי רז"ל צכ"ד יראה שהלדיקים הווחים נשאר
ערוחם עם הגוף עד שירגשו צענייני העולם. וכי הרש"ק ונסדילקאצ צפי
דגל וח"א (פי וירח) עה"פ (שם י"ח י"ע) כי ידעתיו לנען אשר יורה גוי ע"פ
ד' הירושלני ורצ גדל הכז"ל. וקיים. כנלח ווי שחוונר תורה צחיי צלונת ואחרי
ווחו אונרים אותה ונשנו. אף שהוא צעולם העליון הנשונה הקי ונחצשת
צללנו וצחצחיתו כנו שהי צעוה"ז ע"ש : **ועד** כי נהיים וזה הלדיקים
והסכונים צעולם העליון. לזה כי צפי חסידים (סי רכ"ד) האונר דבר שמועה
ונפיהם הם ונחפלים עליו וווליים עוז עליו להשפיע גם לו רפואה וישועה
צקצר הארץ. (ועי צה צונגיד ושרים להצ"י זל"ח צלחזרות שצראשן ופי
ויקסל. וצשקנות סי וגיני שלמה. וצשה"ג להרש"א ז"ל ח"א אות וי סי ק"ח) :
ורבן אז"ל (ציו מ"ה צ') שהוא ורצנן כיו. אשתעתי אונעתי — דרי
חייא — אונכח ונחייחל דנר קונחכחל וליתסאי. פי שזכותי דר"ח
ותפלתו

הקדמת המסדר

ותפלתו ומליכתו הטובה עליו צבולס העליון תועילו לו שתתפא. על כי צליוודו הצרייתוהו שלו עשה גם הוא לר"מ טובה צבולס העליון בזכר וכמ"ש צפי אור יחשק לתרה"ק ר' אליהו קיל ונחמדויל צן הכת"מ הקי ר' מיכלי מנחלשטוב ז"ל שכל ח"מ כולל שילמדו אותה תורה שכתגלה לו ועל ידו ושהמקור העליון. ועי"ז יש להח"מ עליו צבולמות העליונים : **וְהָיָה** אח"ל (צאצוא פ"ג ע"ה) האומר דבר צפס אומר וציא גאולה לעולם. ידלי לזה הת"מ שאמר הדבר ונחגלה על ידו. שכל אדם ובפניו אם הוא רם המעלה הוא עולם קטן צפ"ע. (ש"ר ש"כ צפי ליקוטי יקרים והזאת) :

נמצא מי שמוילא אורה צברי לדיק ותכס ליתאמרו עשוני לדור דוכים עושה אהו חסד כח"ל. ויחזר ונהו עשוגה חסד עם כלל ישראל. כח"ל (ציויקר פ"ל ובפדר"ח פו"ד) כל מי שעושה חסד עם א' ונגדולי ישרא וועליו עליו כאלו עושה חסד עם כל ישראל. ופי' צנץ יזקף לפי ששכל הכנים מחורחו חבורו. כו"ש צפ"ח הכזו. ובפניו צפ"ח (צילקוע מדש עי ציהניק אית הי ונאידר"ח) ח"ל. צונן שהי ציהניק קיים לא הי' עולם העשיי לדיק חיקון. אבל עשה אחר המוצן לדיק חיקון. והוא כשחלמיד וחיטק כו' כוחו שום דבר ויקודי התרה"ק אזי צאחה כח"זה ונחקן לעולם תעשיי עכ"ל. וצוה ג"כ עושה חסד עם כל העולם. אי"כ איפוא **ברוך** לאון יחיד **ברוך** יחודו **למט** צהלו נרו עלי ראשי לפסחתי למללכת הקודש פנימה צחלרות מלכים ונאון מלכי רצנן ועירוחם. אשר שצבי אש דה אהבה וירלח ד' עבודה יגהו עליהם. ונפיהם ונפי כהצם כידודי עצודה ד' החנוח יתמלעוון. צהדריכס צכ"ח גם צני אי"ש צדק ד' אשר ילכין צו והנעשה אשר יעשוון. נייחד ולקשר צעצוחות האנוח והאנונה כל צני חלוק. אשר הגה נר לנגלם ואור לכהיצתם. ולא ידעכו לעולמי עד. עד אשר יזכו לחיות צנועס ד' ולצקר צהיכלו כצוד אומר כולו. כאשר ידוק הקורא צהרינוי לפניו היום צככה הקצונה ועוונה זה ערך משה ועשכים שנה ונחצרה קידש **לקוטי אמרים**. חונרות עוהרות המולצות כשפי אש ש"הצת יה. והנחונרות צכל לשון קדושה ופרישות נופי אי"ש חלקים קדוש יאמר לו כורח נאוד ונן קה"ק ליי"ע אין ערוך אליו צשפלותו חד מצני היכלא קדישא של קה"ק ונן הכה"מ ונענרטיש זיי"ע הוא ניהו אדונו"ר ר' **מנחם מענדל מווישעפסק** ז"ל. וחלק השני אגרת הקודש ננאחו ונחחוחה ננעשה צדוונה לו הכהן הגדול ננאחו ר' **אברהם קארליסקער** ז"ל אשר שלחו ננאח"ק חו"צ לאכ"ב. הונלחים ננפה לשה אהבה וירלח ד' עבודה אחוה שנים וריעות. אשר העתקה הכ"ק נשלתה ננאח"ק ליד ה"הלרי **בצראר** יהושע שליטי"ח צן לאוחו לדיק ר' **יהואר מיכל** ז"ל **מגרינא** צנ"ס **קב ונקי**. והוא נוסר זכית הסדפקה אל הכה"מ ר' **אריעזר אלימך הג"ל איש הורוויטץ מדארינא** יל"ו. ומידו אביעה הצככה עדי לעשותה כשלתן ערוך וננסודר. וננולח צכל עוב הסגה"ה והנערכה ומוצל ליוכים צח"ך ש"ס ונודרשים. אף גם צית נודרשו של רשצ"י ע"ה. והודית לאל

לחל הטוב על כל תגמולוהי עלי אשר קצני ציון לזקו חזוהי היא סמכתני להחל ולכלה מלאכה עצודה הקודש העמוקה על שכני זה שחי שנים משח לעיפה להעתיק ולסדר הכתבי קודש האלו. ואסריו נמתיי אל הר"הג לזיק כסגז חומר ונגז תרשיס ר' צבי הירש שפירא שלי"ת אלזיק **מונקאטש** והגליל צ"מ דרכי תשובה על היוד וצאל לחי רוחי על ההק"הסק אשר שלח לידי גם קוצן וכתבים ושהי חכי לכתרי דהבזא ז"ע ועקד ציה ספריו. ויאמר אלי לך החר פס ידך וכחוצ גם אח כל סדצרים האלפ להפיץ יועי"כותם חולה כחז" " הנועל וככתוב (צ"מ ס"י תק"ל). ועתה אחלי יכחו דרכי לפני גוהי ונצטן שזכות הלזיקים האלו והקדושים אשר צאלכות הסיים הנה יספיע עלי רפואה ויטועה כח"ל. ואזכה ללמוד וללמד לשומר ולעשות נוחך הכחזה אחיך :

א"ד הסעוט ענד ונך ונאן ונלכי רצנן

בנימין בן ישראל שמער"ער מסמאניס"אב יצ"ו
נכד הר"הג אב"דק בראדשין בע"ד דע"ק ז"ר :

נפש מנחם

שי"רת

הולדות מרן הרב ר' מנחם מענדל מוויטעפסק ז"ל ומשנהו מרן הרב ר' אברהם הכהן ז"ל אב"דק קאליסקא תע"א :

(לקוחים) נק' ציה רבי להרצ רח"ס היילונאן וליעפלי כ"י. ונק' עזר הארץ להח' ר"מ קליערס, כ"י ונעצריא. ונשה"ג הדש להכה"מ הכ"א ואלדין :

(א) **מרן** ר' נחמס ונענדל כ"ע כולד לאציו הרצ ר' ושה כצ"ח צוויטעפסק אשר צארן רוקי"ה הלצנה. ונקוד ונחלז ונשפחתו ויחוקו לא כדע. אך זאת ידענו שהרצ ר"ס אציו זל"ת הי חד ונצני היכלל קדישא של הצעש"ט ז"ע ועכ"י. יום ושנת הולדתו לא נודע לנו :

(ב) **הר"מ** הי עניו וספל צרך ונאוד נאוד כחתינתו על וכתציו הקי "הספל צאונת". והי ונהראשורים שנסעו ונודיכה רייסין לשמוע לקח ונפי ונן קה"ק הרד"צ הסי"ג ז"ע ונעזרעט וראחכא אשר צליע"א. והי והחלמידים המיוחדים אללו. ועוד יתרה הי צו. שזכה להיות שני פעמים צח"ר קדושת ונן הצעש"ט כצ"ח. הפעם הא' שצחיותו נער כנן חשע שנים נכע אציו הרצ ר"ס ז"ל עמו להצעש"ט ז"ע. והפעם הצ' שלנד צחיותו נער אלל הסי"ג ז"ע עוד צחיי הצעש"ט כצ"ח. והסי"ג זל"ת לקחו אהו עמו לציה הצעש"ט כ"ע :

(ג) **ויס"פ** אחד ונהרצנים ונכדי חצירו ותלמידו הר"הג הקי רש"ז ז"ל הרצ ונלדי צעל הש"ע והחניא. שפ"ח שלח אי ונלדיקי פולין לאי

נפש מנהג

לא' והרצנים הכז' להחייב עמו אם לנסוע ללה"ק חוצ"ב. והסיצו הכה
צעה שתיחה א"י צומלה העליונה הי' צכוחה להגזי' את האדם. אזל כעת
שהיא צצחי' ירידה וחדל פלאים חין זה צכוחה והאדם המגזי' אותה לריך
להיות צמדרגה כעלה ואלו ואז יכול להגזיחה. ואם לאו הוא סכנה להאדם.
זה לא הי' יכול כי אם הרה"ק הרנ"ס ז"ת. וגם זה נפשי שהי' צ"פ אלל
ונקן הצעש"ט ז"ע :

ד) ער ערך שפלותו אונרו עליו הצצנים חלונדי הה"נ כ"ע שנקמתו הי'
ונצחי' ומלכות. הכוללת רוננות ושפלות לחאדים. כי צחלויות היתה
הנהגתו צדך רוננותו. והי' נפאר צדיו ואלו. שהקרקיס יהיו נמוצרים
ונראש ועד עקב, ושלל הי' שום אצק על צגדיו. והי' הולך צכוצע שפורה.
וצפניויותו הי' צעל וספל צחכלית כונש"ל. ונדה זחה הנעלה והנצגזה לנד
צפרעות נאחו חצירו ותלונדו הרש"ן הרצ ואלאדי ז"ע :

ה) וער הנהגתו צרוונות אונר הרה"ק ונפולכחה צעל חולדות ישי' ז"ע
ונשל כחה. לחמד שהי' לו אצן עוב ויקר עד לנאוד. והי' נתיירא
סלא יגצבוהו וננוה. ולא ואלא נוקס צעות להלכינו כ"א צציהכ"ס, ששם לא
יעלה ע"ד שום אדם כוי. והנעש"ל נוצן ואליו היצב :

ו) הרב הקי ואלאדי כ"ע העיד עליו שהיו צו הרצה ענינים נצגציס ונעלים.
ואי' ונחם שחי' צצחי' נורח ודאין כוי, וכל תעלונות צכ"א הי'
נגלים לפניו כבעליל. כונש"ן צעלמו (צונכחצ א' צצח"ש) אחי כמו ונשולה נשרי
הנודינה כוי ע"ש, וכונש"ן חלונדו והרש"ן הכהן ונולכא (צונכחצ י"ב צצח"ש)
צצעה קורארו שונע צעל הנעיה כוי ע"ש. ורציס כאלה צונכחצו חקי עיין עליהם :

ז) בסוף יוני הרה"נ כצ"ת הי' איתן מוצצו צניכסק. ואחר שנידכו ציינ
כסליו סי' החק"ג לפ"ג סצ לוויטעפסק נוקס נולדהו. וקצב
איתן מוצצו צעיר הארלדאק הקונוכה לוויטעפסק. והחחיל לגלות האור הגנוז
היקר ונחורה הצעש"ט והרה"נ ז"ע. שנחלה הי' האור סחוס ונחוס, ולא
האיר לארץ ולדרים כ"א ליחידי סגולה שזכו להסחופף צלל קדושה הרה"נ
כ"ע. ועל ידו החחיל האור להופיע ולהחגלות גם צפני כל :

ח) ואז החחילו הרצה אכסיס רנוי הנעלה אשך רוח ד' ונפענוס לנסוע
אליו לנחוח צלמו צצרי קדשו. וגם חציריו כיוו הרה"ג הקי ונהריא
חכהן ז"ל אצד"ק קאלניסקא תע"א שהי' ציני עלוננו חצירו ועניתו של הגריא
ונולכא כ"ע והי' חלונד ונצהק להרש"ע כ"ע. וכך היש"ש הרה"ק לי' ישראל
פאלינקער שהי' ג"כ חלונד הרה"נ ז"ל. (והרה"נ נוקאזינין ז"ע נציח צסי
עצדה ישראל צענו פי' פיוצ צאין וליץ יוסר גוי ע"ש) וכן הרה"ג הקי הרצ
וואדי כצ"ת שהי' ג"כ חלונד חרה"נ ז"ע. היו נוסעים אליו. והיו כפופים
אללו צחחדת הכבוד כמו חלונד לרצ. ואם כי לא היו נלרכים אז לנחוס רצ.
אך צכל זחה אונר כל אי' יוחס צחוך ענוי אככי יוצב :

ט) גם הרצ הגדול המוקר ונקובל רי' צרוך קאסובר כצ"ת צעל הנח"ס יסוד
האונוכה

נפש מנחה

9

האמונה ועמוד העבודה היא אחד ועליוני לקח אללו והיא נוצני היכל קדישא דילי :
(י) וגם רבני ולריקי פולין זי"ע היו חרדים לשמו ולזכרו, כי מיל לנו גדול
בכל רבני פולין ונהרה"ק ר"צ ונועמזח ר"ע כד הצעש"ט זי"ע שכל
רבני פולין היו יראים וחרדים ונונו וכפופים תחתיו כידוע, ועכ"ז לפניו היו
נוחזצו ונוחפלו, כאשר תראה צנוכחו אליו הכדפס צפי צוליכא דנהורא.
ובשנחודע לו ונפתירחי לעק וצכה צונר נפש. ואור לחמד ונחלמידיו שהיו אז
אללו לא אוכל לומר לך הכאב שיש לי וכו' :

(יא) ויצא שמוע שמו הטוב של ורן הרנ"ס זי"ע ועכ"י כשמן הטוב בכל
קלוי הארץ, והכתיב דבנותו צמולה לארץ ערך ארבעה סלים.

עד שנת תקל"ז. שאז עלה לשכון בצד צארץ הקדושה תוצ"צ :

(יב) בשנה הלכו החמיל הנחלוקה מוכה הנוחנגדים כח הגר"א ז"ל
ונוילכא להחמזוק ציותר מאשר היו צפי תק"ל צמ"י הרש"ע

נע"ח. בדבר חסידי הרש"ע וקאליסקא ז"ל הנקראים צפס העולם "חסידים
תלמי" ע"ש פרט השנה תק"ל. שהתנהגו חוץ לשיטה לילך ולרקוד ברחוצות
ולתהפך צרגלים (קוליינן ז"ך) ולצוות סלומים. ועוד ענינים כאלו. והגר"א
ז"ל דן אותם לעינים ונלעגים על דצמ"ל. וכדון אפיקורוס וצוח ח"ח וההיפוך
צרגלים אור שהורו מן עון פעור וע"י התרעם הרש"ע נע"ח נואר על תלמידיו
הראש"ק ז"ל. על שנינים אותם להתנהג כן ואינו נוטה צדס. ועל שיש צידו
לנאות ואינו ווחה ק"י על שמו. כאשר יספר צוח הרב הק"י ונלאדי ר"ע
צנוכחו האחד, שצקיץ תקל"צ קע הוא עם הראש"ק ז"ל אל הרש"ע לראווא.
ועוד לו הראש"ק צקלס העיר. וה"י ותיירא ונפני הרש"ע לכקוע לתוך העיר
עונס. יבקש אותו להתרחות עם הרנ"ס ז"ל שה"י שם ונכר לבקש ונלפניו
שינליץ טוב עצרו לפני שה"י לתח לו נשות לצוא אליו. ותיבק הלך הרנ"ס
ופעל זאת אלל הרש"ע. והלך הרב ונלאדי תיבק לקלה העיר לקרוא להראש"ק.
והלך עמו ציחד למדך הרש"ע. ועיניו ראו ואזינו שנונו אשר הרש"ע דבר
אחו קשות על רוע הנהגתו לאכ"ש צנודינה רוקיא. להתלוץ ונהלומים ולצותם.
וגם להתהפך צראש לעושה ורגל לעולה (קוליינן ז"ך) ברחוצות קאליסקא.
ולזאת היה יראתו לכקוע חוך העיר שלא ילא ח"ו הקלף עליו ונהרש"ע וגם
הנובד ונלאטשוב ר"ע היו שם צעת שהיא. והנליץ טוב עצרו לפני הרש"ע
ר"ע — כי כאשר החמיל הרנ"ס ז"ל לגלות האור צהיר צשחקים של חורח
הצעש"ט והרש"ע נכג"ו כהו עניינים של צעלי דלעוריא לגנרי. צהצעים צאור
צהיר הזה. והקבאה והשנאה גדלה ציותר. והגישו הרבס לה"ר ונלטינות ציחר
שאת יחר עז לפני הגר"א ז"ל. שהחסידיים אינם ונהנבים דדך התורה
ודנו אותם דין ונודיין. ונלאו סנוכות לדצריסם ונהחד"א (זינא ספ"ב וילקוט
ישע"י ק' כ"ו) שכתב שם רשעי ישראל הנקראים חסידיים כ"י יעוש"ה. וכה
החסידיים נכדפו אז ציותר צלי חשך. ואלו הן סלוקין ד"י הדצקים :

(יג) וכאשר הוולט הרעיון הק"י אלל הרנ"ס ז"ל צשנה זו לעלות לרה"ק

חוצ"י

נפש מנחם

חוצי. ערס כקיעתו דלוג דאג עבדו הנוקטופים צללו איך יעוש מועט הלךך
הלמידו ומקידיו צין שכי אריות הכולים לצלעס חיים. ע"כ קסע לוילנא צליות
הלמידו הרב וולאדי נע"ת שהי אז סמוך על שלמן חותכו הסגיד הכבד ר"צ
קב"ל צוויטעסק לעמוד צוויכות עם הגר"א ז"ל עד שידה על האמת. ואז
יהי שלום על ישראל ואין פולס פה. וכתאכסכו צצית הגאון רי שמואל ז"ל
אצד"ק וילנא. והגר"ש קצלס צקפ"י וצכצור רב, וסיי שצע רלון וזה. כי גס
לרבו היי שיהי קץ וסוף לכל לרות הנוחלות. ושני פעמים הלכו אל הגר"א.
ולא עלתה צידס לכנוס צהיכלו כי קגר את הדלת צעדס. צאוונרו שאסור
להחוכת עומס. וכל ימיו היי אחוה לדיק הרנ"ס דואג ונחמרט על שלא שצב
את הדלת והיו ככסיס אליו. כי אז היי הדצב צא לידי גונר עוצ. גדולי העיר
ווילנא זל"ע ככסכו אל הגר"א ואונרו רציו הכה הרב הנושורס שלתס צא
להחוכת אחו ובאשר צטת ינולת יהי שלום על ישראל. ולא ענה אוחס דצב.
ובאשר הליקו לו ונאוד חלף וכסע ונעעיר. ושהה קס עד אשר פני הרנ"ס
והרב וולאדי לדרכס מווילנא :

(יד) כבוא הרנ"ס לציתו צמוטך זמן מועט שלת את הרב וולאדי צליות
הר"ק לטקלאצ הלך רחוקה מוויטעסק וקאליסקא. לעמוד

צוויכות עם כה הנוחנגדיס. וגס קס לא עלה צידס. כי צרלות הכה קהס
ילאו הנוולתים ונצרותיו הכזי צלו ציד חזקה ועשו להס מנע"ס אשר לא
יעשו. היינו שסגרוס צנוך ונתף כל הלילה. וצדעתס היי שלמחר יעשי להס
צויוכות ורדיפות, ותלו עלנוס צאילן הגדול הגר"א זל"ת, אך צחסד השיית
כילולו נעס, וצרתו עד מלון אי זי ויארטע ונשקלאח, ושס הרגישו שצבל הנולון
הוא ג"כ נכת הנוחנגדיס הדוקים. וצרתו גס נעס עד מלון אחר. עד שצאר
צשלוס לרצס הרנ"ס כצ"ת. ובאשר דאה הרנ"ס זל"ל שאין תקוה עוצה נקפסת
לצוא עומס לידי גונר חדל וולצב עומס. ושס ונצטו צהשיית שלא ינחו
את חקידיו והאלקים יצקס את הנדף. והתחיל להכין דרכו לכה"ק תיו :

(טו) בירח אדר תקל"ז קסע ונן הרנ"ס ז"ל לדרכו ללכה עם הר"י
פאליקער והר"ק והרב וולאדי כ"ע עם כצ"צ צווחת חדה.
ועלה אז עומס קסל גדול יותר ונשלב"נ אוחת נפשות לכה"ק ונחנה גדולה
ונאוד. וגדולי אכשיסס כסעו ללוותס עד עיר ונאהלבו שאלל כהר דכיעטער.
כפס ונח ונאוד על הפחדס ונצרותיחס וכפאריס כללן צלי רוע"ה וצין שכי
אריות אשר יחירו דונס כוים :

(טז) ושם צוואהלבו כפאר צדעת כולס שלא להכיה את הרב וולאדי כ"ע
לכסוע הלכה. כ"א שיפאר צחו"ל לפקח צעוצחס ולקבל עליו
עול ונצרת הרצנות. והפלירו צו עד צוש. וגס הרצנים הכזי צקטוהו כ"י נאוד.
עד שסוכת למלחות ונצוקסס. והתפרדו זמ"י צצכי עד כי הגדיל נאוד, ואז
צצו לציתס, זולת הרב וולאדי שפאר צוואהלבו ערך קנה ומחלה.
על כי היי אז צן שפסיס שנה. ולא רלה לקבל עליו עול הרצנים. וכששו שפס

נפשי מנחה

יא

צחורה. ושם צוואה להצטרף על כל החלומות פעם הניז צעוידה. לילה ויום
לא פסק פונוי ונגירסא. והי' ונהפרכס צדוקס גדול :

(יז) ויש אומרים כי צבל' זאת לא נעמר לצקסס. אחרי אשר אור לצחור
לנושצ לו האה"ק לחסוח צלל קדושה ונן הרנניס ז"ע. ואך
כצואס לעיר סטראונצול לנו שם צולון. ויהי צלינה צא חליו איש קדוש נורא
נאוד ונחלוי הקדמונים ע"ה אשר נ"כ שם שנים רבות. וא"ל בני מדע כי
הגיעה העה והעונה אשר תקס הנושכה על שכנוך להיות לרצ ומורה צ"סרל.
וכל צני נוח וואלין ונלפ"ס לשמוע דצרי תורסך. ולהורסס הדךך אשר צה
ישכון אור, ותצרכך חסוכך עליהס. ע"כ ש"צ לנוקוונך ויהי ד' חלקיך ענוך.
ואס העלן לשמוע צקולי אזי נחר אחס ענוי צנוחלמי. ויהי צצוקר וספעס
דומו כהולס פעס. או אז לקס רשות וצרכה הסרידה נורצו הרנניס כ"ע. גס
סנוך ארוח צשתי ידיו ונחן ונודו עליו, וישס לדרך פענוי לכקוע לציסו [ויוכל
היח, ששכיהס אונח. שצמזיכחו שהס צוואה להצטרף ערך שנה ונחלח] :

(יח) והרבנים החי' נקסעו לדרכס ללחח. ויעלו ויצאו צעו"ה ציוס הי'
חלול חקל"ז לעיה"ק לפח"ו. צבליל העליון, צראשונה,
ונאלאו אח העיר רפצח יד"ס. אך הרצה צחיס סונוניס וואין יושצ וגס צחי
כנקיות. וציה סעצילה של הארצ"ל. וציהככ"ס של ונן הרצ"י זל"ח. ושס אז
החפללו. וע"כ צחרו להס ליטאר שם :

(יט) כי אם הכסף חס אזל ונכליהס. כי צנקיעחס נחצצרו אליהס צדרך
הרצה ענייס ונרודיס. והולילו הס כל כפסס עליהס, ולעקוק
צמו"ו ג"כ לא יכלו, כי לא הי' להס צוה, וגס לא ידעו לשון הודינה. ע"כ
שלחו אח הרה"ק ר"י פאליקער צחורה צשליחות ונורה ש"קע חסלה לעריס
הסנווכת לאה"ק לקצן עצורס די ונחייחס. ואח"כ ישע צחורה לודינה רוקיח
לעורכ לצ אחשי סנווניסס חלומידיהס וחקידיהס לתקן ונענודת קצועיס עצורס
לשלוח להס ודי שנה צשכה :

(כ) הר"הק רח"ף בן עשה. ונקע לנצראשונה לקוסטח הי' סטראונצול.
והי' שם חלל כל הגצריס. וקצלוהו וקצלוהו צספ"י והעניקוהו וספרי
טווס. גס הי' שס צצית הועד וקצלוהו צצכוד גדול שלא נעשה עוד כצוד
כה לטוס שלית, ונחכו לו קך גדול ששה חלפ"ס אריות. ושלח ערך חנושה
חלפ"ס ללפח"ו עצור רצוחיו החי', והנותר הי' חללו צנוון על הולח"ו הדךך :

(כא) ואח"כ שצ לנדינה רוקיח והי' שם כוה שנים, ועסק צחיקון
הנענודות הו' עם הרצ ונלחדי כ"ע — שהיו הרצניס החי'
חציצ"ס חליו עד לנרצה, והי' כותצ אליהס צחדר, לקדס רצוחיו שצאה"ק —
ועס הרה"ק ר' ישכר צער וני"ו לציצחויטעס הנקרא ר' צער קאצליקער, חציו
של הרה"ק ר' יוסף ונליצחויטעס. ורצו של הרצ ונלחדי צנגלה צהיותו כער
בצן י"צ שנה, והר"ף הי' היש"ש צינוחס. וצדעהו הי' לחזור ג"כ לאה"ק,
אך לא איסחייטח ונילחח' כי צדרך נקיעתו צערי פולין הי' צעיר פאקטי"ז

נפש מנחה

על זיון הר"ה הק ה"ה הוללך כ"ע זכו של הרה"ו ז"ע, כי שם וקום נ"כ וצדו ונשם קרא להמ"ק וה"ל שהוללך הקי בקשו שיפאר שם להיות שכן אללו. ותיבך נחשקם ציטיה של ועלה ושזק לן החיים. והמ"ק קיינו צדו ונקצר אללו מונש ז"ע ויב"י :

כב) ורבותינו הנוי היו יושבי שליים ושקטים צעיה"ק לפח"ו. והש"ת נתן חסם צעיני אחז"י יושבי ארלכו הקי וצ"חוד יושבי עיירות הקי ירושלים וצדרי"ח ח"צ וצדרי"ח הספרדים שהחזיקו אוחס לנאלכי עליון, וה"ע היו נחסיצים כחבז"י צפיה"י, וצ"ח כסליו ש"י חקל"ח שלחו מירושלים ת"ו לצקסם צצקסה ומכניה שיקצעו דירחס עונס צירושלים עיה"ק וכן נעצרי"ח חוצ"צ צקשו אוחס פעונים אין נוספר :

כג) ובירח שצטע היו צצצרי"ח שחי שצעות, והיו צעיני אנשי עצרי"ח כיונים חלדים ונגדל להצחס להם. וה"י וייקירי ומסו"צ הספרדים ומוחכו של החסם הכולל צצצרי"ח עשה שידוך עצור צחו עס הצן כחמד ונעים ונ"ה נעסה זכו של הרו"ם כ"ע. ונתן לו סך כדוכי"ח שנוכס ונאוח ארי"ח :

כד) אנשי אה"ק הספרדים ידעו וכל הגז"ע צודיכח רוקי"ח נוכח הגר"ח ז"ל לנגד הרצנים הכ"ו, וה"י זה צעיניהם ללעג ולקלק, והר"ח להרצנים הנוי הגז"ע שהגיעו להם ורוקי"ח צח"י צ"ד שכתבו ומחמו צי"ח אדר חקל"ח עח נסיעי הרצני"י להמ"ק ושלחום לארה"ק להלשין על הרצני"י ולהצח"י ריחס צעיני יושבי הארץ ת"ו, והספרדים נסרו ג"כ אח הגז"ע ליד הר"ח ז"ל, וצקשו אוחס שידין אוחס צצרי"ח, והיו אללו כוה ימים, ואח"כ שרפס לעין כל כגידי העיר :

כה) בצפ"תו החעכצו כונו ג' שנים. וחלוח רצוח ונלאוס שם. יקורי ח"י הרצנים קצלו עד לנצצרי, וצ"י חקל"ח היחה שנה של צלוח. וה"י רעצ כוה אשר לא הי' לפנים. עד שנתקיי"ר השער עשרת ונונים. ונצלעדי זה קצלו כוח רצוח ורעוה. עד אין נוספר, מהאשכנזים שהין שם. שהיו נוי"רים להם ונאוד. וגם נולאו שם הרצה מוכח ש"ץ שר"י שהיו לוחלים אוחס וגם הפקיד ונעציר צח צעליות עליהם וה"י נצחיל אוחס. והשפאר צזה"ל, צזה השצווע אשים כולכס צחצלי צחל. ונוכן הרו"ם ז"ע הי' חלש ודק הונח ונאוד ונפל לנוכב כוה חלשים וגם דוחק שפרנסה בצר אללס ונאוד. עד שהגיע הנשלות ונודיכח רוקי"ח. ולא הונח להם נעע :

כו) ומחמת הלחיות והנגישות הנוי הוכרם הרו"ם נע"ח לעקור דירחו צצנה חקו"ח ונלפ"ח צ" לטצרי"ח ח"צ. ששם היו רובס ונחשפרדים והם היו ככנעים לפכו כח"ל. ושם נולא מנוח לכך רגלו אך הר"ח ז"ח כשאר צלפ"ח עור חיזה שנים עד ש"י חקו"ד. אשר הפקיד נשם הדפו נעצרו ציד רננה. ואז קצע דירחו ג"כ צצצרי"ח ח"צ :

כז) ושם ג"כ קצלו יקורים ונחשפרד שם. שה"י ג"כ רשע ערץ. ועשה

נפש מנחה

יב

יד אחת עם הפקיד ונלפ"תו לרדוף צלי חשך את רצוה"ק כצ"ת, אך לבקוף היו לרדפייהם ולחליהם ונפלות גדולות, ולרצותינו ז"ל הניח ד' וקציצ' וישצו על הארץ הקי צנוח :

כח) אחר שיקדו הרצנים הקי הס"ל צנדינות רוקיא ופולין הנוענדות עבור רצוה"ק אשר צארץ הנה. והיו ונפקים ע"י. היו צאים ונשולמים ונאה"ק נודי שנה צשנה לחו"ל. והיו לוקמים הכסף הנוחוכן והמקוצץ צחו"ל ויוצילים לאה"ק לרצותינו זל"ת. והם היו כותצים נודי שנה צשנה ונחצו קצלות. וצונכחציהם הקי (החוקים צח"ש "אגרת הקודש") היו נדריכים אכ"ש צתורה ויראת ד'. והם הנה היו הראשונים שיקדו "כוללות האשכנזים" צאה"ק. והכולל אשר יקדו עוד כשאר לו כיר עד היום צעיה"ק עזריא חו"צ. ונשאר על שנים "כולל רייסין". יען כי הלדיקים הקי נקור ונחלצתם הי' ונודינת רייסין. ולאשר הי' שונע גדול נאוד בכל נדינות רוקיא ופולין. והם צלהצת נודצרותיהם המולצים להצת אש דת חוה"ק נהרו אליהם הרצה אנשים צעודם צחו"ל. ולאורם הלכו רצים וכן שלמים. לכן כצואם לזרה"ק חו"צ וכל ועייתם הי' צתורה ונצודת ד' העזורה ויונם וליהם היו ווקדשים לדי ולעצודתו. היו ונחזיקים אותם אנשי חו"ל די צכל אחר ואחר. וצדצריהם הקי היולאים ונצות עתורות הכאנרים צונכחציהם הקי. סללו ונקילות צלצות אחצ"י חוסצי ארץ רוקיא ופולין לחזק את האנשים היושבים לפני ד' צארעא קדישא אשר די דורש אותה. והכולל אשר יקדו הנחזיקים הקי אז הי' כולל יחידי צכל אה"ק. וצנושך היוים אשר עיוד ליום נחרצו הצאים וכל קלות הארץ לשצת צאה"ק. נחחלקה א"י לשצעים. רכיני לכוללים רצים. וכל נודינה ונודינה נחחלקה לכולל צשיע :

כט) גם כחצו רצותינו כ"ע ע"ד הרצנות לאנשי רוקיא ש"נונו את הרצ ונלדי כ"ע לרצ עזיהם. טלח חה"י עדת ד' כלאן אשר אין להם דועה. וגם להרצ כחצו שיקבל עליו עול הרצנות. כי צראכונה לא רלה הרצ לקבל עליו את זאת, וגם הי' נוולא צין החקידים הרצה שהיו וננגדים להרצ. וכלו להציא לרוקיא א' ונלדיקי פולין, ודבר זה לא ישר צעייני רצותינו כצ"ת. ועי"ב הרצ צונכחצים להרצ ולכח החקידים ששניהם יצטלו דעחם צזה, ודצריהם עשו פרי להטיב. שהם נחרלו לקבל את הרצ לרצ עזיהם. והרצ קבל עליו הטוב להסביא קהל עדת ישורון ולסורותם הדך ילכו צו והנועשה אשר יעשון, ואור החקידות המל להפיע נהרה צנדינות רוקיא ציתר טאת ויתר עו כנלפנים :

ל) בשנת תקנ"ה גבר הרעב עוד הפעם צארץ, וגם אז לא נטע השם יח' וית' את חקידין, וגם צרעב זן ופרכס אחתם :

לא) בשנת תקנ"ו הונח נהם ונעט נהם. וענן הקי סנויים כצ"ת צנה ציתו צלדק, וגם ציהכינ חדש הדור ונאוד, אשר עד היום עונדים נשם ונפארתה :

נפש מנחם

לב) בשנת תקמ"ז סצצו טס ונחללות הרצה גדולות ונאור, והיו לעקות רבות מאכטי העיר. וזמן הק' תרנ"ט נעי"ת ומגדול הלער

והעב"ט שהיו לו ונגידל הפחד כחלם ונאוד ונאוד עד כי בצרה ונחלות הרצה :
לג) ובשנת תקמ"ט צ' דר"ח זיו נלקח ארון האלקים כ"ק זמן תרנ"ט
ז"ע ועב"י ועלה צטערה השוניונה, והורס הבזר והסורה
העערה עערה הפארה ישראל, וונכ"ט ילל לעצדות הנולך ונלכו של שלם
יה' שנו ויתעלה זכרו לעד ציטיצה של מעלה העהודה :

לד) מקום קצורחו צטצריא עיה"ק תרצ"י צציה"ח ונלד דרוס העיר סמוך
ליס ככרת, וחקוק על ונלצחו צזה"ל. «פ"ט צטי תקמ"ח מוהר"ר

מנחם ומענדיל צהרצ נוי"ה ונשה זל"ה צר"ח אייר יוס צ"י ולל ככתצ עכ"ז שוס
חואר הכצוד, כי כן ליה לפני מוחו צלווחו הנל"י פה צרלש חל"ש אגרת הקודש :

לה) ושם גב ונקיס קצר איש האלקים אי ונחסידי זמן הרנ"ט ז"י
הכה"ט הנפוקס ר' נח זל"ת חותנו של הרה"ק ר' יוסף

ונליצאויעט ז"ל הכ"ל, וז"ל של הרה"ק הרנ"ט ונליצאויעט כ"ע צעל לוח
לדק, אשר אחר טנסע זמן הרנ"ט ז"ל ללה"ק תר"צ צוטך איזה שנים נסע

גס ר"י ז"ל הכ"ז נסס להספוטף צלל קדושתו, ויהי צדך על הספינה נחלה
נאוד, וכפער טס, וזו היי דרכס טלס כפער ווי צספינה היו ונליכ"ס איחו

ליס, וצקט הר"י כ"ע קודס פעירחו טלל יעילוהו ליס, כ"ח יקשרו אוהו לך
אי, עס ככתצ שנו וקס עירו ונקוס ונערה נסיעתו, ונשה לו רצ החוצל כן,

והיי לך עס הדך על היס עד טנולאוהו והוצילוהו לעיה"ק עצריא היו ונקוס
ונשכן הרנ"ט כצ"ת, ופס וננוחחו כצוד ז"ע ועב"י :

לו) מרן הרנ"ט כ"ע השאר אחריו בצרכה צקרב הארץ אה צנו הכחמד
וכעיס הנופלל ונופלג פלג חלקים ונלל דעה ויראת ד' כשק"ח

ונוס"ר ונשה נעי"ת הכ"י — כלשך יכנהו הרב מלאדי ז"ע צנוכתצו הק' (ח"ט
ונכתצ כ"ו) ללכ"ש אחר פעירת וור אצ"ו זל"ת — כנולחו"ל טדעה האדס

קרובה אלל צנו (צ"צ קל"ע ח') צן היי להר"ס הכ"ז וטנו טנולל, ואחר
פעירת זמן הרנ"ט זל"ע היו ונסחופפ"ס צלל קדושת הרל"ק נעי"ת. עחי אחר

זמן הרנ"ט כ"ע ערך כ"צ טנה, והיי ונלל לרעט קדישתא היצ"י :

לז) בת היחה לזון הרנ"ט נצ"ע, אשת הרה"ח הר"ר דוצער כ"ע הנזכר
צנוכתצ"ו, (וחתוס צמ"ט «אגרת הקודש» תחת ונכתצ ז"י) וכפערה

על פני אצ"י זון ונה קודס פעירחו וכטחרו ונונה שני יהוים :
לח הרבנות אלונכחו של זמן הרנ"ט כצ"ת היחה עוד אחריו איזה
זמן, כנוחו לא כודע לנו והיחה סנוכה על שלחן צנה

הר"ר ונשה ז"ל הנזכר :
לט) מתורתו של זמן הרנ"ט זל"ת כטחרו לכרון ונאוניס טאוור

לפני תלמידיו וחסידיו הדצוקיס צו כלזור, וכטשו
ע"י המצ"י ודע ונהס, וציחוד קצלט כענויר גורכה הר"ר אליעזר זיסמאלן

ספרא ודיינא — המחוס הכא"ו קו"ד — וקדרס כקדר פרשיות התורה, והציאם לבידע"פ, ונקרא הקי ציטראל צטס "פרי הארץ", ונחגלגל הדבר אשר ציוס שטצטזה ארון הקודש ונעלה ענן האור לשמשו תחלו לחדפיקו, ושם נוולאו הרצה ונאגרותיו לאניש טצטח"ל, צליות אצרות הרחיק נע"ת. ועוד נוולאים הרצה ונחצים. אשר תועטו ונחס כדפסו זעיר טס זעיר טס. עוד ספר קטן הכמות וכו האיות הדפיקו ונונו צטס "פרי עץ", ע"ס פרשיות התורה ונכת"ק הנוולא חמ"י הרע"ק ר' אהרן ונטשארכאציל כ"ע, שה"י צתור ונחה טלוחה לו ונעית"ק ירושלים חו"ג, ונדפס צזיעאמיר טי תרל"ד :

(מ) בערך טי חקס"צ פרלה הצערה הנוקה ונרצת צין חלופים הנאחצים ותנעיונים ונוער. הלל הנה ונרן הרח"ק נע"ת והרח"ק הרש"י הרצ וולאדי נע"ת, אשר יחדיו טחו ללנאון ונצאר וניס חיים ונרן קוה"ק הרצ הוגיד זל"ת ונונעזרעט. ונקצת לה"ר שהוצא לפני הרח"ק זל"ע ונחי נחואי טד"ר ונחסס להכא צדצר גצ"ת הנונעזרות, וחוכן הדבר השוצ תרל"א צציה רבי ח"א פי כ"א צארכיכות עט"ד :

(מא) מרן קוה"ק הכתן הגדול ונאחיו תרח"ק נע"ת נחצקט ציטיצה טל ונעלה ציוס די לירח טצט טי חק"ע. וקצור צעיה"ק טצריא חו"צ צציה"ת הכו"ל. וחקוק על ולצחו צזה"ל. "פי"ח אלדומ"ר הרצ הגדול והקדוש כנוהר"ר אצרהס צווחי אלכסנדר כהן לאל עליון, חש"ל די לחודש טצט צטי החק"ע לפ"ג תלכצ"ת" :

(מב) בתורתו נטאלרו לצרכה צקרב הארץ רוב ונחציו תדפסיס ואשר לא כדפסו. גס ננזי החרה צחוק סי חסד לאצרהס להכה"ק הר"א תולאך זי"ע צן הרה"ו ונונעזרעט צצ"ת. אשר כדפס פ"ר צעטערכאוויטץ טי תר"א צנולות ויה"לוחה הר"הק ר"י ונחזין זי"ע ועכ"י. ונדפס פ"ט צלצוצ. והר"הק צעל דגל ונחה אפרים ונציא ונאחו צקפנו אונתו טתורות זי"ע ועכ"י אכ"ס :

וקי ודברת ב"ם, לקיים אח"ל (צ"צ פט"צ י"א) אין עושינ נפשות ללדיקים צצריהס הס זכרוניהס :

לקטחים לקוטי צחר לקוטי וקבלתים על יד אכחי הלעיר צאלפי
בנימין צן **ישראל שמעריער** וקטאניסלנאז תע"א :
 ככל הר"הג אצ"ד צראלשין צעל גדויהק ונק"ו :

אחרי דצרי ב"ם ואלחתי דלחי לדי ונטנוע רליתי ג"ס לנצות צקי סיפורי לדיקים החדש ונאח הרה"ג כ"י וי אצרהס יתח אצד"ק זינקאוויץ צרוסיא לוח י"ג טבי טפ"ח רלו שהצעטיע הקי אחר תפלת הנונחה טחק וואד. והנעזרים קצצו לא ראו טוס קצה שהציא לדי השמוק. וטאלוהו ע"י. והטיצס טפעל צתפלתו זחה להוריד נשמת קדושה ועולס העליון לעה"ו, כי אנו טל הרנ"ס כ"ע היתה תנוכית. וצאוחו יוס שהגיע ל"ט טלה צערצ שהעצב

נפש מנחם

שחשעבר עונו הזנין לה הצע"ד קונים עושים הרבה ואלד שחיי טרודה כל היום. וגם לפנות ערב הבין לה כוונת אי שרלה לקנות ונאחה הרבה קמורה עם נקחים עושים ובראחה כי היום רד ואלד היתה כזוכה בדעתה אם לדחוח צחתי ידים וללכת לנצילה או לא, וכראות הצעש"ט הקי כ"ז פעל צתפלתו שחשעבר וחלצט עח צנפסה להשליכו ונחזתה ולא שנה עין על כל הרווחים ונחזתו שעלו לסקר ונקויים וסגרה חזותה על ונקגר וחלך לבית הנצילה וזאת שחק הצעש"ט הקי שה"ל לקוחה רוח שגרה להוריד כשונה גדולה ויקרה לעו"ז? שכליל זה נחעברה אם הרנו"ס זל"ח אהו ענוו. וכאשר כלו נ"י חדשי העיצור כשקיים הצעש"ט הקי " חפלת ערצית שחק עוד הפעם שחוק גדול ולא ידעו העוונדים קציבו קצחו. ושאלוהו ע"ז, והשיבם הלא תזכרו ראשונה שה"י לפני ע"י חדשים החלפה ועשה הגיע הזמן שילא הולד נוצנן אנו צשלוס ותקצ ואלד צלדחה. " והצע"ד רלה לסקן שניהם האם והולד, ופעלתי צתפלתי זלח שילא צשלוס לאור עולם, ונחה שחקתי ונחתי ואלד, ואל"ז כצול הרנו"ס ז"ל לפני הצעש"ט הקי קבל אוחו צאהצה ונחצה יחירה, עש"ה. וקיסר שם הלאה קצח ציאתו הראשונה לחלרות קדשו של הצעש"ט הקי, עיין שם עליו היטב :

הקדמת המוציא לאור

שי"לת דבר אחד לדור. מאת המוציא לאור :

מ"ה מאוד תתענג נפשי דשן גיל ורנן אישד זיכני ד"י הבורא יש מאין להוציא לאור חדש אוד עולם את הכתבי יד מקודש הקדשים מרן ד' מ"ט מוויטעפסק ואהוות מרעהו מרן ר"א קאליסקער זי"ע ועכ"י. אשר כמעט ספו תמו מבלהות ופנעי הזמן, ולקטתי אותם אחת לאחת לחבר את האוהל להיות אחד. להיות שפתי טהורים וקדושים אשר בארצות החיים המה זצ"ל דובבות בקבר. כאומר חז"ל בבבלי (בימות צ"ז ב') ובירושלמי שקלים עה"כ דובב שפתי ישנים. וגם להפיק זמתי אחב"י אשר נפשם שוקקה לדברי מוסר ועבודת ד' הברה. הוצאתי אורה אותם דברים היקרים בשמש הנקוב עכי גליון הכת"ק "לקושי אמרים" ויהא רעוא מאל אלים שאזכה גם אנכי הצעיר באלפי הדל דהבנות מהם בהני תלתא דלא תלין בזכותא. כחח הבעלי רוחיק אשר מפיחם אנו חיים. כי בהשקט ובטחה נפשם בעדן גן חפצה שיפוצו דבריהם ע"פ תבל חוצה. כאשר ראיתי בספד"ק "מעייני הישועה" טהרה"ק שר התורה כו' מוה' יעקב יצחק הלוי אבד"ק דוקלא צילין פרעשבורג זל"ת בעה"ח "אפי רברבי" על הג' בבות בהקדמותי וזלה"ש וראיתי בהקדמה לס' שו"ת ציוני ה"ל, מטבע האדם לחוס ולרחם על ירדיו ותשוקתו גדולה מאוד שיהיו מוצלחים ויחיו חיים נעימים גם לאחר מותו ואם ה"י ביכולתו לנפח בהם רוח חיים ארוכים שיהיו חיים וקיימים לעולם בודאי שד"י

שהי' מוסר כל כוחות נפשו על דבר זה, ואם בילידי הגוף כף, בילידי רעיוניו עאכו"כ, שהם הילדים שעמל בהם' ושנטפו בגדלם בכל הלקי רוחו ונשמתו, והנה האיש אשר זיכהו ד' להשכיל ולחדש איזה חרושי תורה, ויגע בהם להעמידם על מכוונם ונפח בהם נשמת חיים בלשון צה ורוח מליצה להועיל בהם לאחרים, אם לא ישתדל להוציאם לאור הדפוס, בל"ס שאחר פטירתו מן העולם יתפרדו העלים, א' הנה וא' הנה, עד שיכלו ויאבדו מן העולם, ואין לך צער ודאבוך נפש גדול מזה, עכלח"ק וחטהור, זי"ע ועכ"ל ומרובה מדה טובה שבודאי גדול הנח"ר להקדושים אשר בארצות החיים המה כשיתחדש הדר זיו דבריהם הקי בעולם, וזכותם יעמוד לי בכלל כל ישראל המקבלים נועם דבריהם באהבה רבה ואהבת עולם, ותיקרנה נא נפשות צדיקי עליון נב"ת אלו בעיני נדיבי עמנו לקחת ברכה לארמנותיהם, ולתמכני בימין צדקם איש איש כפי מסת ידו אשר ברכו ד', כי הרבה יגעתי עד שבדפוס אותם קבעתי, ומאוד שעתא דחיקא לי וגלי מקרי ופגעי הזמן עברו עלי וכשבולת מים שטפוני, ע"כ משכו וקחו לכם ספח"ק הזה במלא הפנים, כי הוא מלא מוסר ויראת שמים, הוזילו נא מכספכם לעזרתי בקודשי, ובזכות זה יאר ד' פניו אליכם, וישם שלום רב עלי ראשיכם, אורך ימים ושנות חיים בימינכם, כנפש המברככם, הצעיר באלפי יהודא וישראל :

אליעזר ארימך בן בלימה סג"כ איש הורוויץ :

בן לאאמ"ר הרה"ח ר' משה מנחם זל"ה, מעיר דאלינא יצ"ו, בן הישיש הגדול בתו"ד וכו', מו"ה יעקב הלוי ז"ל מארץ הגר יצ"ו, נכד הרה"ג כו' מוה"ד יהושע הורוויץ ז"ל שהי' דור שלישי להגאון הנורא בעל פני יהושע נבג"מ, ושהי' אבד"ק פאדקאמין יצ"ו, והי' לו בן ושמו ר' ישכר מו"ן דק' קאליש, והוא הוא בעהמ"ח ספר הילולא דפסחא על סדר הגדה, ואח"כ נתקבל לעיר קאלאמיי יצ"ו, ולקח לו לחתן עבוד בתו מ' פרימציא את אא"ז מו"ה חיים צבי נ"ע המיוחס עד הגאון האלקי בעל השל"ה הקדוש זצוק"ל, ומ"כ בק' בריודאוויטץ תע"א :

ועד המוב יזכר גם שם חתני חביבי כבני ה"ה הרבני המופלג וו"ח מוה' נחום דוב נ"י בן הרבני הנגיד וו"ח מו"ה ראובן נ"י מבארשטיין אשר הרבה הי' לי לעזר ולמסייע שיש בו ממש לחוציא לאור עולם אור הגנוז הכ"י קודש מאדו"מור הר"ה צ' ר' מ"מ מוויטעפסק זל"ה, הוא החיבור הנכחי המכונה לקוטי אמרים. זכרה לו אלוה'לטובה אשר הועיל לי לא מעט בהדפסת הספר לזכות את הרבים וזכות הרבים יהיו תלוי בו ויתברך בברכה המשולשת, ובבריות גופא ומזונא רוויחא ואורך ימים ושנות חיים עם ז' היא בתי יחידתי הצנועה מ' גאלדי שתחי' ובניהם הנאהבים הלא המה נכד"י היקרים שיחיו כולם יעמדו על הברכה וזוכה לראות מהם דור ישרים יבורך אמן :

דוח התיקון דח"א "לקושי אמרים"

לחקון	טעות	שורה	עמוד	קד
אל	על	י"ח	צו	הי
העליון בכבוד הנוגייע.	העליון הנוגייע	י"ח	אי	זל
הוא.	שהוא	הי	צו	נ"ז
ויוצן.	וייצן	חי	"	י"ח
ל"ל לאונות:	לא ינות	י"ב	"	"
הנודרבות.	הנודרבת	צו	אי	י"ט
חיצב.	חציצ	כ"ט	"	"
והוכן.	והיכן	נ"ז	צו	כו
אז.	אי	י	אי	כ"ח
חש"הכ.	חש"שכ	י"ז	"	כ"ד
צידם.	צידים	י	"	כ"ח
צכחה.	צכח	כ"ה	"	"
לפניו .	ולפניו	כ"ו	"	"
תה"י .	יה"י	דו	צו	"
להקריצ לפניו חלצי	להקריצ חלצי	י	"	ו
נודיצור.	דיצור	ל"ב	אי	ל"ב
שנפאר.	שנפאר	הי	"	נ"ז
האי צח"י .	הוא צח"י	י	צו	נ"ח
והיו .	וה"י	חי	אי	נ"ט
ל"ל עי"ד:	עוד	י"ח	"	"
סיראת.	סירד	"	צו	"
שהשנויעה.	שהשנויעה	י"ב	אי	כו
צחיקוכס,	צחיקוכה	י"ט	צו	כ"ח
סנחהוה.	סנחהוו	כ"ב	"	"
ופשוט.	ופשוט	"	אי	כ"ב
ק"ו נ"ה.	ק"ן נ"ה	ל"ב	"	"
צחילוכיות.	חילוכיות	הי	"	כ"ב
ח"ש .	ז"ש	נ"ו	"	"
על עולם .	עלעולם	דו	צו	כ"ה
לדעה והצי צחיקה .	לדעה צחיקה	זו	אי	כ"ז
ונאין .	ונאין	צוקן	"	כ"ח

רוח התיקון להח"ש אנרת הקודש.

לחקן	ענות	טורה	עמוד	97
מע"סק .	מא"סק	י	אז	אז
טלהצח .	טלצח	י"ג	"	"
עצור הארץ .	עצור הארץ	ל"ג	ז	ז
המפורקמים .	המפורקים	י"א	"	ג
טלו .	טלו	י"א	ז	ד
די עליהם .	די עליהם	י"א	ז	ה
טהגר .	טהגה	י"ג	ז	ז
המפורקמים .	המפורקים	כ"ג וכ"ו	"	"
כי טל"ל א"ע. ונהגם כי כו' [המקדק] .	והנהיגם	כ"ג	ז	ט
אצנים .	אצנים	י"א	ז	י"ג
אפק כי עז .	אפק כי אז	י"ז	"	"
על .	ועל	י"ח	"	י"ט
ווקואליין .	ווקואליין	ח	"	כ
לפ"ג .	לפ"ק	ט"ז	אז	כ"ג
אזני ל"ל ולענה . [המקדק] .	השכה	כ"ה	ז	"
נה"י .	הי	ז	"	כ"ח
אח .	אח	ז	"	כ"ט
אזני ל"ל צע"ה. הוקדק] .	צא"ה	"	"	ל"ד
ואף גס .	ואס גס	ח	"	"
תאות .	תאות	ז	אז	ל"ו
חשצו .	חשצו	כ"ח	ז	ל"ז
וועשה .	וועשר	י"ח	אז	כ"ח
צוער .	ציער	י"ג	ז	"
יצוא .	יציא	כ"ה	אז	נ"א
הלצצות .	הלצצות	כ"א	"	נ"ד
הקודט .	הקידט	כ"ו	ז	נ"ה
חיצות .	חיצות	כ"ז	"	"
לופה .	ליפה	י"ט	ז	נ"ז
הצוית .	הצוית	ל"ג	'	נ"ח